

دا تصویر خپله دحیا خور غوښتنه
ترڅو دبی پروا
انجلی په ناول بی
تصویر راشي.

بی پروا
Ketabton.com

بی پروا انجلی

لیکوال: سیدادریس سادات

ترتیب کونکی: دینار ھلک

برخه: لومری

سرچینه: عمومی کتابتون سادات کتابتون

<https://chat.whatsapp.com/LVdEazS05b47FvUmKtueEY>

دداسی بنکلو ناولونو لپاره سادات کتابتون سره ځانونه جوین eEY
کری

اويا هم زما واتساپ ته مسیج وکری 🇵🇰🇵🇰🇵🇰

0731363201

نیمه شپه وه هری خواته دخوف تیاره پرته وه
زه خپل بید کی دمجردی په خواړه خوب ویده وم
اسمان کی هم دبریننا پرکا وه
دژمی خوږ خوب وو
سپینه شری می لکه دواوری په رقم شپه کی رڼا کوله
ناگهانه شرنگار شو
یو دم دخپل خواړه خوبه راویخ شوم
په ټکنده زرگی می لاس کیښود
ضربه یی بیخي زیاته وه
موبایل می څنگ کی پروت وو
زنګ ورته راروان وو
حیران شوم په دی نیمه شپه زما پشان مجرد سړي ته
څوک زنګ راوهي
موبایل می اوکی کړ
په قلاړه می خپل ځي لاس غوږ ته نږدی کړ

. دمقابل طرف نه نری اواز راغی

. اسلام علیکم تاسی سادات یاست

. ما ورته وویل: هو

. زه سادات یم

. ولی ستاسی خه کار وو

. ویل یی: هو زه دیاسین اکا لور یم

. ستاسی دورور دخسر زوم رازی

. ما وویل خاخا .

. یاسین اکا خو ډیر خه سری دی

. ما یاسین اکا بیخی ونه پیژانده خو دمیلمه پالنی اهمیت راته معلوم و

. میلمه مو نشو خفه کولای

. حکه می ورته وویل: سمه ده ماته خه امر خدمت وي

. ویل یی زه ننګرهار ته راغلی یم

. دلته څوک پیژنم نه شپه می یو باغ کی راغلی ده

. نه یی پیژنم ستا نمبر می اوس په فیسبوک کی

پیدا کر.

. تاسی کولای شی ماسره مرسته وکری

. بس زما خواب به ضرور هو وو

. چی په نیمه شپه یو څوک درته زنگ ووهی

. ضرور به ورته هو وایی

. په نیمه شپه راپاسیدم تر گراج پوری می ځان راورساوه

. دموتیر دروازه می خلاصه کړه

. چابی می ورکی تاوه کړه

موتیر چالان شو دگراج دروازه می خلاصه کړه موتیر می
وباسلو

. سترگی می موخلی

. کلار کلار باران هم شروع وو

. اسمان کی هر رقم پرکار شروع وو

. خو ما موتیر دامیر شهید باغ طرف ته روان کړ

فکر می کاوه چمن خو امیر شهید باغ کی دی صرف خو یو څو
. منته وروسته زنگ راغی

. ویل یی: زه دعیدگاه جومات چمن کی یمه

. وس می وکتل لوحه کی
. زه روان شوم عیدگاه جومات ته
. ریشتیا هم عید گاه جومات کی راته ناسته وه
. کورته می راوستله
. مور می ویده وه
. انجلی ته می خای جور کر
. هغه هم ویده سوه زه هم خپله کوته کی ویده سوم
. ما ویل سهار به گورو پخیر
. دسهار دلمر وړانگه په اشه داره کی راننوته
. سترگی یی راته وبرینولی
. راپاسیدم گورم لمر راختلی وو
. لمونځ راڅخه قضا شوی وو
. تشناب ته لارم اودس می په ژمی کی په ترمو اوبو وکر
. په سخته یخنی کی نوبیا گرمی اوبه بیل خوند لري
. خپل قضا شوی لمونځ می ادا کر
. بیرون ته چی راووتم جینی په کتارو لاسونه ایخی وو

. لری یی ز مور بنکلی باغ ته کتل

. زه هم سنگ کی ورسره ودریدم

. داوخت می مور راغله ویل یی زویه داجینی څوک ده

. ماورته وویل:موری دادیاسین اکا لور ده

بیگاه میلمنه وه راغلی وه دلته خو څوک یی نه پیژندل ماته

.زنګ ووهو ماکور ته راوسته

.مور می وویل دا خو دی ډیر خه کار کری

.مور می ورځینی وپوښتل لوری لکه چی دیخور نه راغلی یی

جینی وویل: هو تروری

.مور می ورته وویل :نوم خو دی راوخایه

. جینی ورته وویل زما نوم روبینه دی

. مور می روبینی ته وویل :لوری داخپل کور وگڼه

همدلته اوسه خو داراته ووهیه چی ننګرهار کی دی څه کار وو

.چی راغلی وی

. جینی وویل: هو

. دپلار می پخپل کلی کی یو څه ځمکه ده

. پلار می وس سخت مریض دی پیسو ته ضرورت لری

. غواړم هغه ځمکه خرڅه کړم

. ترڅو دپلار تداوی وکړم

زما پلار په ما باندې پیر گران دی تراوسه خو می استاذی
کوله.

هیڅ مشکل نه وو خو اوس دپیڅور په هسپتالونو کی ستنی
ورته لگوی

دانه ستنه په لک کلداری ده پوره شل ستنی به ورته لگی
همداسی ددوايانو ددی هر څه پیسی پیری زیاتی لگی ځکه می
. دافیصله وکړه چی خپله دکلی ځمکه ورته خرڅه کړم

. پلار می هم په باغ کی راروان وو دجینی خبره یی واوریده
ماته یی وویل :ادریسه دی جینی سره به ولاړ شی پاکستان ته
او په پلار چی یی هر څومره پیسی مصرفیری مصرف یی
کړه .

زه حیران شوم پلار ته می وویل :دادا گوره پیسی خو دلاس
خیری دی کله تاسره کله ماسره خو باید چی ددی جینی خه
. سمه پښتنه وکړو چی ریشتیایای کنه

. پلار می وویل:بس دازما امر دی

. ته به سبا زی پاکستان ته او دروینی دپلار علاج به کوی

. مانو دپلار امر نشو ترک کولای

. سبا لپاره می خان اماده کړ

. بیګ کی می جامی واچولی

. مور ته می ډیر فریادونه وکړل

. چی ګوره دادا می ولی داسی کوي

. زه هم ژوند لرم

. نوکران خو ډیر دی بل څوک دی ورسره ولیګی

خو مور به می ویل :بچیه دی کی به ستا ګټه وي هیڅ انسان هم

.پخپل ګټه او تاوان نه پوهیږی

.نور سبا اته بجی دشیپي نشروم په تمه اوسی

بی پروا-انجلی-ناول-دوهمه-برخه#

لیکوال:سیدادریس "سادات"

خو مور به می ویل :بچیه دی کی به ستا ګټه وي هیڅ انسان هم

.پخپل ګټه او تاوان نه پوهیږی

. په سبا یی ما خپل بیګ شاته واچولو

. دخپل مور اوپلار سره می خدای پاماني وکړه
. روان سوم په یو نامعلوم سفر
. خو ماسره پاسپورت نه وو
. روبینې ته می وویل: ماسره پاسپورت نشته
. همدی لپاره خوشحاله وم چی جینی به پریردم لاره به شي
. او زه به لار شم کابل ته دتره زامنو سره به پاتی شم
. جینی راته وویل: وس نو چشی به کوی
ما ورته وویل: نو ستا خپله لاره زما خپله لاره جینی وویل
مشکل نسته خو زما وخت به دی نه رازایه کولو ما به:}
. تراوسه وخته خپله ځمکه خرڅه کړی وای
. جینی په یوه روانه شوه زه په بله
خو زما ضمیر ونه منله بیرته پسی ور غلم جینی ته می وویل
. رازه څو پخیر دچمن په لاره
. دجینی دا خبره خوځه شوه
زه هم ورسره روان شوم ننګرهار ښار کی مو دکابل هدی ته
. ځان ورساوه
. هغه ځای نه دکابل هدی موټر کی کښیناستم

. جینی می خواکی کښیناستله
. دکابل په لاره رهي سو
. ډیره دخوندونو نه ډکه لاره ده
. یو ټوډی موټر مو کرایه کړی وو
. ټوډی والا هم خه تبي سړی وو
. موټر کی یی داشنغر مغرور ملنگ سندرہ چالانه کړی وه
. خو موټروان ویل کابل کی ډیره یخني ده
. تاسی خو به چشی راخیستی وی
. واوره هم شوی ده
. چی هلته پری خپله یخنی کمه کړی
. کوم جاکټ چشی خو به درسره وي
مور ورته وویل هو شته دی وروره ننګرهار کی هم
. ویروونکی وریخ چلیده
. یخ طوفان هم لکیده
. جینی بیخی خبری نه کولی ډیره بی پروا وه
. تابه ویل هیخ چل هم ندی شوی

. دی دطبیعت دمنظرو نه خوند اخیست

. ما ورباندی غږ وکړ

. بی پروا انجلی څنگه یی

. زما خیال دی په لومړی ځل به دکابل واوره وینی

. ویل یی هو

ماورته وویل: خوڅه دی ده چی نور درته زه په بی پروا انجلی

. غږ وکړم

. ویل یی -

. هو

. په دی نوم سره زما غمونه لگ څه کمیری ته کولای شی

. لاره مو وهله

. په لاره کی دوطن غرونو او ځنگلونو ډیر په تیزی سره شاته

. منډی وهلی

. موټر وان نو دنسوارو چونډی اچولی وه

. ځانته یی سندره چالانه کړی وه

. داسی په موشن کی روان وو -

. تا به ویل: دجهان پادشاه دی

. لغمان دوسر کی نه چی واوښتو
. دلته یو جومات وو
. موټروان ته می وویل: وروره دی غاری ته ودریره
. مونځ به وکړو بیابه څو موټر یی غاری ته ودراره
. لومړی مو دچینی په یخو اوبو اودس وکړ
بی پروا انجلۍ هم دمخ نه نقاب لری کړ دچینی یخی اوبه یی
دمخ په سپین پوستکی واچولی
خپل سپین دملغرو لاسونه یی پری کش کړل
مور ځانونه تازه کړل خپل دماسپښین لمونځونه مو وکړل
او روان شولو
. جوټروان چونډۍ تازه کړه
بیا هاغسی په موشن کی روان شو
. په لاره کی دنگرهار په لور دیو سیند اوبه روانی وی
داسی چپی یی لرلی
لکه زوی چی دډیر وخت وروسته خپله مور لیدلی وی
. اودهغی په لور منډی وهی

. اوبه ډیری روڼی
. ډډیر روڼتیا نه پکی لاندی تیری معلومیدی
. یوځای کی غرونه راغلل
. لمر تر خپل شاپت کړ
. په سره غرمه کی یی مازیگری جوړ کړ
. هر کله چی سروبی ته ورسیدو
. لگ څه ماهیان مو راواخیستل
. زما خو ورته زړه نه کیده خو بی پروا انجلی
. ډیر په خوند خوند خوړل زما یی هم ورته زړه وکړ
. خو دغیرت نه می ورڅخه گوله نشوه کولای
. اخر کی می لاس ورتیر کړ
. بی پروا انجلی می لاس ونیو
ویل یی
. تاخو نه خوړل کنه څنگه دی وس لاس راوړ
ما ورته وویل: دانو څه معنا ته یی دومره په خوند خوند خوری
زما دی هم ورته زړه وکړ

Mتر ماهیپره پوری په تروو کبانو مشغوله وو
لیموان مو پری اچولی وو
. خو ماهیپره وروسته اصلی ننداری شروع سوی
. ښکلی منظره وه
. دماهیپر تونلونه او همداسی په قلاز قلاز پاس ختلو
یو وخت یی ډیری لوری څوکی ته ورسیدو چی واوره پری
شروع وه
. ما خو په ژوند کی ډیر ځله واوره کتلی وه
. څه خاص غبرگون می ونښود
. خو بی پروا انجلی ډریور ته وویل: چی استازده ودریره ودریره
. موټروان چی ودرید
. بی پروا انجلی دواوری موتی ډک کړ
. همدلته یی لوبی پری شروع کړی
. زه ورپسی ورکیوتم شرم وو
. زر می موټر ته راپورته کړه
. هری خواته یی حیران حیران کتل

خو ما ورته وويل:خان جدی ونیسه کنی خلک درپوری خاندی .

. ریشتیا هم چی موټرونو کی یی خلک وکتل ټولو پری خندل

. تندى یی غونج کړ

.سر یی ټیټ واچاوه

خو ما ورته وويل گوره زه خبر یم حُکه درته بی پروا انجلی . وایم

. ته ریشتیا هم بی پروا یی

. خو دا افغانستان دی دلته هرڅوک دبل چا په کارکی کار لری

. دلته هیڅوک هم نوښت نشی راوباسلی

. حُکه چی خلک ورپوری بیا خاندی او ټوکی ورپسی جوړوی

.نور سبا دشیپي اته بجی نشروم په طمع شی

🌹🌹🌹!بی پروا-انجلی-ناول-دریمه-برخه#

🌹🌹🌹🌹"لیکوال:سیدادریس🌹🌹🌹"سادات

لومړی یی لایک کوی بیا یی لولی چی ماته معلومه شی نازل

🌹🌹🌹.څومره وروڼه لولي

🥲. دلته هیڅوک هم نوښت نشی راوباسلی

. حُکَهِ چي خلک ورپوري بيا خاندی او توکی ورپسي جوړوی

🙄. موټر بيا خپل حرکت ته دوام ورکړ

🙄. ډير ژر کابل ته داخل شو

. او خپل تم حای کی ودرید

😞. مازیگر وو

🙄. یو اطاق مو کرایه کړ

😞. سخت ستړی وم غوښتل می استراحت وکړم

. بی پروا انجلی هم همداسی ویده شو

. یو وخت مو چی سترکی پرانیستلی بیرون راووتلو

. موږ فکر کاوه سحر دی خو چی ومو کتل ملا اذان وکړ

چا نه می پښتنه وکړه چی دچشی ورځ ده ویل یی سی شنبه ده
نن.

. ریشتیا هم یوه ورځ مو پوره خوب کړی وو

. بی پروا انجلی هم راوینه شوه

. حان مو هډی ته ورساوه یو موټروان ولاړ وو

. سگرت یی لگولی وو

. خبره موور سره وکره

. روان شو

. یو وخت کی موتر کی هم ویده شوی وم

. چی ناگهانه ډزی شوی

. ډېزو غبرونه می لومړی حل لپاره واوریدل

. سخت وبیریدم

. غوړونو کی می گوټی کینودۍ

دسرک یو خواته دملی اردو عسکر ولاړ وو ډزی یی کولی بلی
خواته طالبان و

. جگره خه په شدت کی روانه وه

. په موتر کی ناستو خلکو خپل سرونه ټیټ کړی وو

. دموترونو اکثر بنیینی ماتی شوی

. بازی نفران په موترونو کی هم ولگیدل

. زموږ موتر کی هم یو نفر ولگید

. بی پروا انجلی دلته بی پروا نه وه

. سر یی ټیټ کړی و

. غورونو کی یی گوتی ایینی وی

. بیخی زیاته بیریدلی وه

. جنگ خه په گرمه کی و

. موټرو والا دافیصله وکړه چی زو که دلته ودریدو

. نو موږ به یو هم ژوندی پاته نسو

. خو جنگ تر ډیره لری حایه شروع و

. یو حای کی پولیس ولاړ ول

. هیڅ موټر یی هم مخکی نه پرینودل

ټول مسافرین یی له موټرونو څخه کییاسل ورته ویی ویل: دلته

کوم کلی کی تاسی ټول مسافرین اوس لپاره پټ شی هر کله

. چی جگړه ارامه شوه

. بیا به ولاړ شی

. دغزنی خلک ډیر غیرتی خلک دی

. ټولو کورونو والا میلماننه وه خپلو کورونو ته وروبلل

. خو بیا هم نه حایده

M دشپي اته بجي وی

. نور دخوب وخت وو

. انجلی می کور ته ولیرله

. زه په حجره کی پاته سوم

اول خو زه مخکی خای کی ناست وم خو وروسته مشرانو ته
خای نه وو

. زه مجبور سوم تر څو خای ورته پرېږدم

. زه له کوتی نه ووتم

. بیرته چی راغلم هیڅ خای نه وو

. نوری کوتی او کورونه هم ډک ول

. ولاړم جماعت ته

M هلته خه وو څوک نه وو

. خپل سادر می دسر لاندی کینود

. فکر کی ولاړم

چی میلمانه خو زموږ ننگرهار ته هم رازی والا که یی موږ

. پښتنه هم کوو حال داچی خپلوان مو وی

. او داخلک پر دو ته میلمستیا کوی

. ما دخان سره دهمدی خای نه هوډ وکړ

. چی هیڅکله به هم خپل میلمه پرینږدم چی بل خای ته لاړ شی

M ولی چی ماته معلومه شوه

.جومات کی سخت ماشی وو

اوس راته معلومه شوه چی خلک ولی جومات ته نه راتلل دلته
میاشی ډیر زیات وو

.او هغه غټ غټ ماشی وو

. شپی می دهماغی پخوانی سپوږمی ریا ته سبا کړه

. خو د سخت درد نه ډکه

په سبا بی پروا نجلۍ راووته یو څه خلک تلل ویل یی چی موږ
وخت نشو تیرو لای باید لاړ شو

پولیسو ورته ډیر وویل خو ولاړل همداسی یو یو نفر تللو .موږ
هم غیرت وکړ روان شو

. په لاره کی دبی پروا انجلۍ په سترگو کی یو ډول خفگان وو

. البته دخپل پلار لپاره به خفه وه

. خو زه یی په درد پوه شوم

ورته ومی ویل:گوره بی پروا داژوند دی هر څه پکی رازی
. خدای تعالی به هر څه سم کړی ته به گوری انشالله

.په ژړا غیری ته راپریوته ویل یی

داهر څه به سم شی ساداته ایا داوطن به ددی وړ شي چی
. زموږ پشان مهاجر ورته بیا راستانه شي
ما ورته وویل: دنیا په امید خوړل کیږی امید ساته هر څه به
. خدای وکړي
. دهمدی خبری سره یو شپیلی پشان اواز پورته شو
. ما هاخوا دیخوا وکتل
. هیڅ هم نه و
. خو موږ سره یو پوه سړی و
ویی ویل: پروت ټول سملاستل زه نشوم سملاستلی په ملا یی یو
. گلورین سوک راګر
. ټول سملاستو
. یو کرنګ شو
دوړی پورته شوی -
. توری لوخړی مو مخی ته پورته شوی
پوه سړی وویل: هلی تکره شی منډه کړی چی نور هاوانونه هم
رازی ریشتیا هم منډه مو کړه خو دوه منډه وروسته بیا
. هماغسی د شپیلی اواز شو

هماغه سړی بیا وویل پروت
. ټول زما په شمول سملاستل
. هر کله چی لوڅری ورکی شوی بیا مو نو منډه واخیسته
. بی پروا خپل مرگ پخپله وکوت
. ډیر مایوسه شوله دخپل وطن نه
. ماچی وکتل گورم یو سړی و
. یوی کنډی ته غورځیدلی وو
M دپروت لپاره یی سم ځای نه وو میندلی
. کنډی ته یی ځان اچولی وو
. لاس یی مات وو نیم نه وو
ژړل یی ویل یی خدایه زما لاس بی لاسه ژوند خو ډیر گران
دی .
. اوف ډیره سخته صحنه وه
. ټولو خلکو منډی وهلی
. زه دی سړی پسی ورکیوتم
. دسمال می وشکاوه لاس می ورته وتړلو

ورته ومی ویل وروره خه چی وشول رازه چی زو تگ خو په
. پخو کوی

. سړی راپورته شو

. زموږ ملگری سره دبی پروا انجلی رانه ډیر مخکی تللی وو

. موږ ورپسی وو

. دی سړی ته خدای همت ورکړ

. منډه کی تکره وو

. ما هم منډه تیزه کړه ترڅو ملگرو ته ورسیرم

خو داخلې بیا هوان وچت شو موږ دپوه سړی نه یاد کړی و

. چی پروت پروت مو وکړ خو هوان لری چیرته ولگید

. منډی ته مو بیا کش ورکړ

. زه خو خپلو ملگرو ته ورسیدم خو هغه لاس چی یی مات وو

. هغه سړی لگ خه وروسته پاتی وو

. یو خلی بیا هوان وچت شو

. ټولو پروت وکړ

. خو هغه لاس چی یی مات وو هغی ونکړ

. دی هوان داسړی اسمان ته پورته کړ

زما مخکی او دی حُمکی ته یی خالی دهغی غوښی
. راو غور خیدی

داسی منظر زما پشان مجرد بی زړه او نازولی انسان لپاره یی
. لیدل پیر گران دی

. پخپله گوته می خوله ټینگه کړه

. ددیر خفگان نه می دگوتی وینی وڅښلی

. دژړا لپاره می نوری سلگی نه لرلی

. بیا مو منډه کړه خو پدی ورځ مو ټوله منډه وو هله

. دمانښامی ټیم کی دهاوان غبرونه ورک شول

دشپی په اته بجی مو یو داسی حای ته حان راوړ ساوه چی
. پولیس پکی ولاړ ول

. او دیکخوا یی څوک نه پرینول

. موږ همدی حای نه مو تر کرایه کړ

. مو تر وان روان شو

. ما ددواړو سترگو منځ په دوو گوتو سره نیولی وو

. سترگو نه می اوښکی روانی وی

دهاغه سږی اواز می ذهن ته راته چی هر چاته به یی دسوال
. په غږ اواز کاوه چی ای وروره زما کومک وکړی

. خو چی ورسره کومک نکاوه

. هغه خالی پخپل لاس خفه و

. خدای ورنه ټول ژوند واخیست

داوخت نو موټروان غوږونو کی گوشکیانی ایښی وی خه په
. شوق روان وو

. بی پروا انجلۍ زما دولو نه لاسونه تاو کړل

. ویل یی :ولی خفه یی ما ورته دخفگان علت وویلو ویل یی

. یاره پریرده یی تا خو خپل مسؤلیت ادا کړ

. نور به خدای تعالی ورته ژوند نه وو لیکلی

. ته ولی هڅی ځان ته پری درد ورولی

. خو زما لپاره سخته وه

. داغم می هیڅکله هم دذهن نه ونه ووت

. اوس هم ندی وتی

. موټروان پخپله لاره خه په موشن کی روان وو

. یو ځای کی ودریدو

. ويل يي دادي قندهار ته ورسيدلو
. په قندهار كي مو شيه راغله
قندهاريان هم خه دي ميلمه پالنه كي
. خو نه پوهيزم چي ولي خدائي دننگر هاريانو سره نه لگي
. گر چي ننگر هاريان دقندهاريانو ډير عزت كوي
خو په هر حال يو ملكري پكي وو
. هغي سره مو شيه وكړه
. سبا سهر وختي تري وخوځيدو تر څو ولاړ شو چمن ته
. دچمن په لاره اول سر كي پوليسو ودرولو
. موټر يي تالاشي كړ
. زه دروغ نه وايم حقيقت وايم
هر څوك چي هر رقم فكر كوي ودي كي هو په دي قيصه كي
. ددروغو په نوم هيڅ هم نشته ټول حقيقت دي
. پوليسو موټروان ډير پعذاب كړ
. پيسي يي ورځيني غوښتلي
اخري كي ما ورته دوه سوه افغاني جيب كي كيښودي پريښودو
يي

. مخکی ولاړو گورو اسلامي جنډه لگيدلی وه

. دطالبانو پوسته وه

. يو سپين مخی قاری صاحب موټر ته راوخوت

. تکه سپينه پگړی یی دپختونولۍ او غیرت چغی وهلی

. گیری یی داسلام دین په افتخار سره خلکوته معرفی کولو

. ویل یی

. اسلام علیکم ورحمة الله وبركة

. ما گیره خریلی وه

. برگبرگ یی راته وکتل

. ویل یی ته راتا سه

. چی ورکیوتم

. یو سو خوندور نصیحتونه یی راته دگیری باره کی وکړل

. موربیخی دی خلکو ته په خه نظر نه کتل

. خو دلته راته سمی فریښتی معلومی شوی

M بیرته موټر ته وختم ویل یی لاره کی خو څه مشکل نه وو

ټولو مسافرينو ورته وويل :مننه وروړه خو غزنی نه رادخوا
. سخت جنگ شروع وو

. سخت يی وزپلو

قاری صاحب وويل: ورونو که تاسی ته څه تکلیف دررسیدلی
وي .

. زه بېننه غواړم

. او هغه هاوانونه چی دغزنی په لاره کی لگيري

. هغه ستاسی حکومت والای راوی

. تر څو زموږ ډله بد نامه کړی

. خو تاسی فکر مکوی انشالله موږ ډیر ژر راتلونکی یو

. طالب جان له موټر څخه کیوت خدای پامانی یی وکړه

. او موټر روان شو

. دیو څه مزل څخه وروسته دچمن بارږ ته ورسیدو

. نور دسبا نشروم په تمه اوسی

بی پروا-انجلی-ناول-څلورمه برخه#

🌹🌹🌹🌹🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس" 🌹🌹🌹🌹🌹 "سادات

🌹 ترتیب کوونکی: دینار ہلک

. دیو خہ مزل خخہ وروستہ دچمن بارپر تہ ورسیدو

. دچمن بارپر کی سختہ گنہ گونہ جوہ وہ

! بس تکرہ ہغہ و چی یو صف کی حان حای کری

. مور ہم حانونہ پہ یو صف کی حای کرل

. دیو ساعت انتظار نہ وروستہ دبارپر اخری سر تہ ورسیدو

پولیس ولار ول گیرہ یی خریلی وہ او تور غت غت بریتونہ یی
پریخی وو

!تور لباس یی اچولی و

. ډیر بد اخلاقہ وو

زہ روان وم تللم راوی گرحولم ؟

. ویل یی: بالا چیری زی

! مهاجر کارڈ دی راوخایہ

. ماسرہ مهاجر کارڈ نہ وو حان می پری کون کر

. راپسی راغی یوہ سپیرہ یی پہ دامخ ووہلم

. ویل یی :زما اواز نه اوری مهاجر کارډ دی راوخایه

ما ورته وویل:نشته

ویل یی نو بیا تگ هم نشته زی ولاړ شی خپل وړان افغانستان
ته مو

. بی پروا انجلی ته یی تپله ورکړه

. نور نو دز غملو نه وه

. دجیب نه می دپلار اوسپنیزه گوتمی راوباسله

. په گوته می کړه

. ما ویل چی هر څه کیری نن به دغه پولیس وهم

بی پروا راته وویل:ساداته تیر شه ورنه خو سخت می زړه
راډک وو

. ما دخدای نه همداسی وخت غوښته

. گریوان نه می ونیو

دسی دوه دری سوکه می نه وو وهلی چی وینی پری راماتی
شوی

. گوتمی سوکه په چشی لگیدلی وه تیره شوی وه

. حُکخ یی سری خوږ کړ

. تر څو چی پولیس خبریدل او رارسیدل
. ددی سړی په بریتونو کی وینی بنکته روانی وی
. پولیس سره یو ځای شول
. دامهال مور داسی ځای کی ولاړ وو چی اخوا افغانستان وو
. او مور پاکستان ته اوړیدلی وو
دافغانستان ملی اردو رامنډه کړه دوه ډلی شوی جنگ شروع
سو.
. سخت وهل ورسول وروسته جنگ تر ټوپکو ورسید
. مور بیرته قندهار ته راستانه شو
. پوره دری ورځی جنگ وسو
. اخر کی دهیوادونو مشرانو تر منځ سوله شوی وه
. خو زه وس هم وایم هغه جنگ ما جوړ کړی وو
. څومره خلک چی قربانی شول زما دلاسه قربانی شول
. خو هغه بریتور هم بی گناه نه وو
. ځکه چی پردی تور سړی هڅی اوبو ندی راوړی
. چی هر څوک دی ورته لاس واچوي

. اخر موږ افغانان يو پخپل غيرت مو سر دپخوا نه تير دى
. په څلورمه ورځ بيا راروان شو
. ما دمخ نه سادر تاو كړ
. هر چا چى به شناختى كار د خوغت بى پروا به وروخود
. دهغى په شناختى كار د بى مهاجر هم پريښودم
. شكر خه وو
. كوم مشكل راته پيدا نشو
. دپاكستان خاورى ته داخل شو
. يو څه مزل مو پياده وكړ
. وروسته يو ريل گاډى تلله صوات ته
. دهمغى ټيكت مو واخيست
. ځكه زما ارمان وو چى په دى ريل گاډى كى هم چكر ووهم
. دامونو جوسونه مو هم واخيستل
. په لاره كى مو څښل
. يو چرگ سجي سره دچكنى اوږوږى مو هم اغبار كى تاو كړل
. بريانى وريجى مو هم راوخيستى

. په ریل گاډۍ کی یی ورته ښکلی ځایونه جوړ کوی وو
. دخوب ځای هم پکی وو
. تشناب هر ځای پکی وو
. موږ نو کیناستو خوراک ته ریل گاډۍ روانه شوه
. سخت سرعت یی واخیست
. زما لومړی ځل وو چی پیخور ته راغلی وم
. ځکه می لومړی ځل لپاره ریل گاډۍ وکوت خو بی پروا ټول
. عمر پیخور کی تیر کړی وو
. خو ریل گاډۍ یی نه وه لیدلی
. هغه زما نه ډیره ورته حیرانه وه
. ریل گاډۍ اصلا داسی عجب مزل کوی
. لاره یی سرک نه وی
. په یو عجیب او غریبو کورونو تیره شوی وي
. کله کله خو پکی سیند هم رازي
موټر روان وو غوښه به مویوه یو برخه کوله او وریجو سره
. به مو خوړله
. دلاری په اوږدو کی داسی ځایونه راغلل

. ویدیو گانو کی راخلي hd لکه هغه فلم چی یی
. داسی غرونه وو چی تک شنه و
. دغره دسر نه واورى یوه داره کړی وه تر اخره پوری
. دیکه هوا او شنو بوټو داسی خوشبویی لگیدله
. چی دانسان زړه ته یی په پیر غم کی هم خوشحالي ورکوله
. یخه هوا لگیدله
. دریل گاډی همدلته لومړنی تمخای وو
. دلته پوره پنځلس دقیقى وقفه وه
. ما او بی پروا انجلی راکیتلو
. یو تکه توره ویاله وه اوبه یی دومره پاکى وی
. چی دویالی اخری تور خای او دونو ریشی پکی خکاره
. معلومیدلی
. داخای ټول لوند وو
. داسی معلومیده لکه وس وس چی پکی باران شوی وي
. وریخ هم خپل دقهر اوازونه په بی پروا انسانانو کول
. لری خای کی توری توری بنځی روانی وی

. سره منگی یی پر سر ایینی وو
. لگ وگرخیدو ډیر ژر پنځلی دقیقی پوره شوی
. بیرته ریل گاډی ته وختلو
. پوره یوه ورځ کی صوات ته ورسیدلو
. صوات نه دپيخور موټر کی کښیناستلو
. دیو څه مزل څخه وروسته پيخور ته ورسیدلو
. پيخور هم ښکلی ځای دی
. خو ګڼه ګڼه ډیره لري
. ځکه دسیل لپاره برابر ندی
خو مور سیل ته نه وو راغلی مور دبی پروا انجلی پلار پسی
. راغلي وو
. تر څو دهغی تداوي وکړو
. ډیر وخت شوی وو مور او پلار می نه لیدلی وو
. نه می یی اواز اوریدلی
. په کوچنی ځان می ډیری سختیانی ولیدلی
. والا جوړ شوی وو pCo نږدی یو

. پیسی یی ډیری غوښتی خو زنگ می پلار ته وواهه
. مور او پلار سره می خبری وکړی
. خپل ددرد نه دډک سفر قیصه می ورته بیان کړه
بی پروا انجلی هم راسره وه .
زموږ په ځای کی موبایل خالی زما پلار اخیستی وو نور هیچا
. سره هم نه وو
. دپلار سره می چی هر وخت خبری ختمی شوی
. موبایل می بند کړ
. شاخوانه چا په سر ووهلم
m سترگی یی راته وتړلی
. زما سر وینی شو خوږ یی کړم بی هوشه نسوم
. خو یو څه درمل ورسره وو
. پوزی ته یی راته نږدی کړل
پلار می ډاکټر وودا یی راته یو وخت راخودلی وو چی که کا
. درته مخی ته دبی هوشی درمل ونه ول
ساهدی وټره بیخی یی تر هغی مه اخله چی تر څو یی درمل نه
. وی لری کړی

. هو دبی هوښی تمثیل وکړه

. همداسی می وکړی

. هغوی راته سر هم وتړلو

روان وم دوی فکر کاوه چی زه بی هوښه یم خو زه په هوش
. کی وم

. ددوی ټولی خبری می اوریدلی

. د انتظار صیب نوم یی اخیستو

خو چی څومره پوه شوم دبی پروا انجلی لاس پکی وو

.دناول په باره کی راسره خپل نظرونه شریک کړئ

.په نشر کولو کی یی راسره مرسته وکوی

بی پروا. انجلی. ناول. پنځمه برخه

"لیکوال: سیدادریس   "سادات

    ترتیب کونکی: دښار هلک

   .دسادات نور ناولونه تاسی کولای شی

چی کتابتون پیچ نه واخلی او درسره یی ولولی صرف
🌹🌹🌹. سیدادریس "سادات" کتابتون کی ولیکی

🌹🌹🌹. او ناولونو نه یی خوند واخلی

🌑. دابرڅه لږه وځنډیده لږ څه مشکل وو بیننه غواړم

😞. ددوی ټولی خبری می اوریدلی

😞. د انتظار صیب نوم یی اخیستو

😞. خو چی څومره پوه شوم دبی پروا انجلی لاس پکی وو

😞. په تړلو سترگو یی یوځای ته بوتللم

😞. ما دهغوی ټولی خبری واوریدی

😞. یو وخت یی راته سترگی خلاصی کړی

. داسی یو ځای ته یی راوستی وم

. چی تکه توره تیاره وه

. دلته یی بند کړم

. خالی یو وړوکی سوری یی درلود سپوږمۍ پکی ښکاریدله

. نور هیڅ هم نه ښکاریدل سترگو می تور وخور

. بی خوده شوم

. یو وخت راپاسیدم گورم دوه نفر نور هم راسره وو

. هغوی بیخی خراب وو

. یوه ورځ می دلته تیره کړی وه

. سخت وړی وم

. زه نه پوهیدم

. چی څه وکړم

. دتیختی هیڅ لاره می نه لیدله

. خو نا هیلې هم نه وم

فکر می کاوه چی بی پروا انجلی امکان لری زړه راباندی

. وخوړوی او راشي

. په دوهمه ورځ یو څو تنه راغلل

. تور پوزکونه یی وهلی وو

. زه یی دهتکړیو سره روان کړم

. چی دزدان نه راووتم

. یو لوړه پوړی وه

. زه یی پری پاس راوخیجولم

. داخای یو گراج وو ټولی پکی قیمتی موټری ولاری وی
. داگراچ هم تاکاوی وه

. مطلب دی خای کی دوه تاکاویانی جوړی شوی وی
. هیچا هم پری شک نه سو کولای

. دگراچ نه یی لیفت کی ودرولم

. همداسی په دی مارکیت کی یی تر اخری منزله ورسولم
. اخری منزل کی نه کور وو او نه کوټه خالی یو میدان وو
ټولو کسانو پوزکونه وهلی وو صرف یو نفر پوزک نه وو
. وهلی

. فکر کووم هماغه یی مشر وو

. ریشتیا هم هماغه یی مشر وو

. راته کړه یی ستا ذهن کی به ډیری پښتنی گرخی رازه چی وس
. درته ټولی خواب کړم

. لومړی زه انتظار یم

. او هغه او هغه روبینه ده

. چی ومی کتل بی پروا انجلی یی تړلی وه او بی هوښه شوی وه
. ډیر زیات حیران سوم

. دی خو زه دوکه کړم دایی ولی ترلی ده
. خو انتظار نور سوچ ته پرینبندم
. ویل یی موږ خبر وو چی ستا پلار خومره پیسه لري
. حُکه مو ددی جینی پلار ونيو تر خو تاپسی درشي
. او تا راولي
دادی ته زموږ په لاس کی یی وس به داجینی هم موږ ډیره ژر
. ازاده کړو
داکار ددی انجلی نه بغیر بل چا نشو کولای حُکه مو په دی
وکړ.
. بی پروا انجلی یی سره دپلار موټر کی واچول
. چیرته لری به یی غورخولی وي
. زه تر ډیره بریده پوه شوم
نو حُکه می ورته وویل: چی وس نو ژر ژر زما دپلار نه پیسی
واخلي ما آزاد کړی
. ویل یی سمه ده زه خوشحاله وم
. ما ویل بیرته به خپل وطن ته لاړ شم
. خپل ژوند به شروع کړم

انتظار می پلار ته زما مخکی زنگ وو هلو ورته یی
وویل: زوی دی پیخور کی زما لاس کی دی پنخوس زره دالر
. راولیگه چی درته خوشی یی کرم

پلار می ورته په همدی ورخ پیسی راولیگلی او دچا په لاس
. چی یی پیسی راولیگلی همغی ته یی زه ورکرم

. زه یی په پینو روان کرم

خنگل وو ویل یی دخنجل نه هاخوا ته سرک دی هلته به راته
. موتر ولاړ وي

. موتر کی چی کښیناستم

. موبایل می ددیریور نه واخیست

پلار سره می خبری وکړی ویل یی: ته راشه افغانستان ته
. یاسین سره به زه پوه شم

. یاسین اکا دبی پروا انجلی پلار وو

. ما ورته وویل نه دادا یاسین اکا ریشتیا هم مریض دی

. وس نو باید دهغه درملنه وکرم

خو پلار می راسره ونه منله ویل یی ځان افغانستان ته
. راورسوه

. په دی موتر کی یی تر پاک افغان بسونو پوری ورسولم

پاک افغان بس کی پی راتہ 33م ٹیکٹ راکر

. خپلی چوکی ته می حان ورساوه

. دکر کی خواته کیناستم

. زما دسنگ چوکی خالی وه

. فکر می وکر

. کاش بی پروا راسره دی چوکی کی اوس ناسته وای

. داوخت یو انجلی راغله دخنک په چوکی کی کښیناستله

. زما عادت دی که څوک می مړ هم کی انجلی ته نه گورم

. تر اخره می وروڼه کتل

په لاره کی یو هوټل راغی دشیشی نه می پیسی ورکړی کباب
پی راوړ

. اخبار کی پی تاو کړی وو یوه ډوډی هم ورسره وه

. نیمایی لیمو پی په سر ایخی وو

. تروه مساله پی پری اچولی وه

. ددنیا دانی پکی دورایه معلومیدی

. سخت وړی وم چکنی پلاستیک می خلاص کړ

. په خوراک چی می شروع وکړه
. دسنگ انجلی زما دمخ نوری نیمه کړه
. حیران می وروکتل مخ ته یی پرونی نیولی وو
. دکباب یوه څنډه یی په ډوډی کی پورته کړه
. زه هم لگیا شوم کباب می وخوړ
. ما ویل خیر دی انجلی به هم وږی وی مشکل نشته
. دپاکستان نه چی روان وم
یوه یوه سیمه چی به تیریده بی پروا انجلی پسی می زړه
. خوړیده
. اخر می سترگو کی اوښکی راغلی
. دڅنگ انجلی پرونی وچت کړ زما اوښکی یی پاکی کړی
. بله برخه درته انشالله ډیر ژر نشر ووم په طمع اوسی مننه
🌹🌹 بی پروا-انجلی-ناول-شپږمه-برخه#
🌹🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس" سادات
😍 ترتیب کوونک: دخار هلک
😘 ویی لولی او خوندورنه واخلی

😡. ضرور یی لایک کری او نشرول مو یی هیر نشی

. اخر می سترگو کی اوبنکی راغلی

. دځنگ انجلی پرونی وچت کر زما اوبنکی یی پاکی کری

N پرونی یی زما سترگو کی پاتی شو

. چی ومی کتل بی پروا انجلی وه

. غیری ته راپریوته او خه یی وژړل

. مانو خه نشو ویلی خو باور می هم پری نشو کولای

. خو حیران دی ته وم

. چی دا ځنگه یو موټر کی برابر شو

. پښتنه می ورځینی وکړه چی داځنگه یو موټر کی برابر شو

ویل یی :ما دهغه ځای نه ته تعقیب کری چی ته یی راخوشی
کری .

. زه خبره وم چی تا به ضرور راخوشی کوي

ته یی سرک ته وباسلی سرک کی موټر کی کښیناستی تاسی
. چی روان شوی همدی وخت کی یو بل موټر راغی

. زه هغی ته ورپورته سوم

ته یی دلته راوستی اوزه درپسی دلته را غلم .
ما ورته وویل: وس نو ریشتیا ریشتیا راته ووايه چی ولی دی
زه انتظار ته په لاس ورکړم .
ویل یی پلار یی راته نیولی وو .
M خانو تا دخپل پلار قیمت زما په پلار ورکولو ها
ویل یی: نا ته یی غوښتی کنه پلار یی راته وژلو
ورته ومی ویل وس نو ته بیرته ولی افغانستان ته راسره زی
راته کړه یی مکتب می ختم شو پاکستان کی کالج په ډیرو پیسو
ویل کیری او ماسره دومره پیسی نشته زکه غواړم افغانستان
کی درس ووايم .
خاسمه ده موټر کی همداسی ویده شوی وم-
یو وخت کی بی پروا انجلی راویخ کړم
ویل یی: پاسه پاسه مخابراتو چوک ته راوړسیدو. دخپل وطن په
بیا لیدو باندی می سترگی رونی سولی
لکه یو مسافر چی دیو څه وخت وروسته خپله مور ووینی ماهم
همداسی خپله خاوره وکتله-
ریشتیا هم چی خپل وطن خپل وطن وي

په خارج کی ډیر خوندور ځایونه شته دهیچا زړه هم پکی نه
تنگیری .

حتی تر دی چی طبیعی ځایونه یی هم دمصنوعیت په ډول جوړ
M کړی دی

په غرونو کی یی مصنوعی لری جوړی کړی خلک ورته لیفت
کی زی او رازی .

. خو چی داکلیمه ورسره نه وي

.چی دامی خپل دی

. نو هیڅ خوند نلري

خپلولی یوه بيله رشته ده افغانستان یو ډاگ نه چی موږ څومره
خوند اخلو دبل وطن غټو غټو پارکونو نه دومره خوند نشو
اخیستلای ځکه چی هغه پردي دي

. که چیرته موږ دوطن نه بهر ووزو بیا موږ ته پته لگی

.که کوم خپلوان مو مسافر وي پښتنه ورنه وکړی

.هغه به هم ددی وطن دیو تش ډاگ دکتلوارمان لري

په تالاشی چوک کی می دمور او پلار لپاره یو من منی
راواخیست

زمور دكورني دا عادت وو هر غړي چي به دلري خاي نه
راتللو خان سره به يي ضرور څه فروت راوړل
ريکشه مو ونيوله دلاري په اوږدو کي دريکشه وان ريكشه
خرا به شوه زمور کور نږدې وو ځکه پياده وروان شو
مني مي لاس کي نيولي وي خو دومره خپل وطن ته خوشحاله
وم .

. چي دمنو وزن مي هيڅ نه محسوسولو
يو وخت رانه بي پروا مني کش کړي يوه تړي راوباسله تر څو
. يي وځوري
په همدې وخت کي دمنو پلاستيک سوري شو ټولي مني هاخوا
. ديخوا ته گډي وډي ولاړي
څه خو په وياله کي ولويدلي زه حق حيران شوم چي وس څه
وکړم. بي پروا وويل: هله زر شه چي راتولي يي کړو ټولي مني
. بي پروا خپل پلو کي واچولي

!...راتلونکي برخه ډير ژر

[8/15, 09:03] Sadat:

🌹🌹 بي پروا-انجلي-ناول-اوومه-برخه#

🌹🌹 "ليکوال: سيدادريس 🌹🌹" سادات

🌹🌹 ترتيب کونکی: دخار هلک

وس څه وکړم. بي پروا وويل: هله زر شه چي راتولي يي کړو
. تولى مني بي پروا خپلو پلو کي واچولي
. کورته راغلو.

. زما هم مکتب نوی نوی ختم شوی وو
. کانکور ته می زړه وو چي دکانکور امتحان ورکړم
. ما او بي پروا انجلي دواړو کانکور ته امتحان ورکړ
. خو زه په پکتيا کي پښتو ادبياتو ته کامياب شوم
. او بي پروا ننګرهار کي

. والا پکتيا کي مسافري ډيره سخته وه خو شروع مي کړله
. پوره پنځه مياشتي مي پکتيا کي دادبيتو پوهنځي ووايه
. دهغي نه وروسته پلار مي يوه قوي واسطه پيدا کړه
. او ننګرهار ته يي راتبدیل کړم
. خودي کار هم يوه مياشت وخت نيوه

مطلب یی داوه چی یوه میاشت نور به هم بی پروا انجلی
نگورم.

. دایوه میاشت راباندی ډیره اوږده شوه

. ډیر یوازی وم

نه می هم کوم ملگری لرلو دلته او نه هم کوم خپلوان دمکتب
ملگری خو رانه ننگرهار کی پاتی شوی و

. دشیپی تر ناوخته به داور لمبو ته ناست وم

. بی پروا به می ذهن ته راتله

. ریشتیا هم سخت خفه وم

یوه ورځ راته استاذ ددرس باره کی وویل :چی ولی یی نه
یادوی .

. لگ څه یی ورتلم بیا بی خوده شوی وم

خو پس له شپږو میاشتو خپل کور ته راغلم فکر می کاوه بی
. پروا به هم کور کی وي

. وبه یی گورم په دیدن به یی تازه شم

خو چی دیلار نه می پوښتنه وکړه ویل یی دلته خو داوړی
. چوتیانی دی .

. او دیاسین اکا لور تللی پاکستان ته سخت خفه شوم
. خو صبر می نشو کولای دکور خخه راووتلم
. ننگرهار کی دنارنج باغ نه شاته یوه تپه ده هغی ته وختلم
. ټول ننگرهار تری خکاریدو
دمکتب ملگرو او همصنفيانو ته می زنگ ووا هه دخپل راتگ
می ورته وویل: ډیر خوشحاله شول ویل یی موږ درخو ته
. هماغه تپه کی پاتی شه
یوه شفا می دلاندی دوکان نه حانته راوخیسته سره دلگ څه
. بیسکتو
. دتپی پر سر ورته کښیناستم
. لکه شیبه وروسته می ملگری راغلل
. ټولو سره می روغبڼ وکړ
. ویل یی یاره ساداته ته چی نه وی بیخی ژوند خوند نه راکاوه
خه دی چی ته راغلی چکری به لکه دپخوا پشان وهو میلی به
. کوو
زما رویه یو څه بدله شوی وه خو دملگرو سره می په ورین
تندی خبری وکړي

. لکه دپخوا پشان مو مزاق سره وکړ
. پدی ورځ لگ خوشحاله سوم
. ځکه چی پکتیا خو ماته ددوړخ نه کم نه وو
. هیڅوک می هم پکی نه پیژندل
. دچا سره مو زړه دخلاسه گپ نشو الوزولای
. خو دلته خه وو یاران می وو
. نن ورځ تیره شوه شپه می خه بی غمه خوب وکړ
. خو سهار وختی برقونه تللی وو
. راپاسیدم جانراتور می ولگاوه خوب نه راته
. دسهار اذان لا نه وو شوی
. اودس می وکړ
تر څو تهجد وکړم دوه رکعت تهجد می وکړل او خدای نه می
. دعا وغوښتله دموږ اوپلار بی اجازی روان شوم
پاکستان ته خو داخل می چل زده کړی و-
. اړتیا نه وه چی دسپین بولدگ په لاره تللای وای
ځکه چی دتورخم په لاره هر چا پیسی اخیستی ما هم پوره
دری زړه کلداری ورکړی او هاخوا یی وارولم

. ها خواته می موتر سپیشل کرایه کر
. سیده ولاړم جمیل پسی روغبڼ مو سره وکر
ویل یی چی بیا سنگه راغلی بیا غواری چی انتظار دی ونیسی
. اوکه دپلار سره دپیسی ډیری شوي دي
ټولو ملگرو یی وخندل ما ورته وویل جمیل کاکا دیاسین کاکا
. کور راته راوخایه هغی پسی راغلی یم
. خوله یی زما غور ته رانږدی کړه
په قلاړه یی وویل: ولی وژنی یی څه
ما ورته وویل نه کاکا خدای دی نکړی زما ورسره لگ څه
. شخصی کار وو
. خپل یو نفر یی ماسره کړ
. سیده یی دیاسین اکا دکور مخی ته ودرولم
. زړه می دربیده
. خو بله چاره می نه درلوده
. ځکه چی وس دومره راغلی وم
. زړه نازړه می دروازه ورتک ټک کړه
. دمخی سره می بی پروا انجلی مخی ته ودریده

حیران حیران یی راته کتل

دسترگو نه یی معلومیدل چی خه ډیر یی ژړلی دي

. او بی خوبی هم پری تیره سوی وه

زما په کتو یی دخوند موسکا وکړه او ډیر وخت خخه وروسته
. می غیری ته راغله

دواړو سره خه وژړل خو دجمیل کاکا نفر وویل: چی دا
پښتونستان دی تاسی رازی چی دننه ولاړ شو

. هخی نه کومه لانه راته جوړه نشي

. دننه ولاړو

. دبی پروا انجلی پلار رک روغ وو

M پخپل خای ناست وو

. خوان سړی و

. هخی دانتظار په بنگله کی سپین گیری راته معلوم سوی وو

. یوه شیبه ورسره کښیناستم خان چی می ورته معرفي کړ

. ډیر زیات خوشحاله سو

مانه یی بښنه و غوښته

. ویل یی چی ددی انجلی په سر زه ستاسی نه بښنه غواړم

ريشتيا هم چي تاسي ته يي لويه دوکه درکړي وه

داوخت بي پروا انجلۍ کوټي ته راننوته پتنوس کي يي چای
چوش دري گيلاسونه او څه بادام نښود کشمش او پلي راوړي
. وو

. چای مو څه په خوند خوند وڅښه

. دبی پروا انجلۍ دپلار سره می خدای پاماني وکړه

خو په ورقه کي می یو څه وليکل او په خپل ځانگړي هنر می
. يي دپلار نه پټ ورته ورقه ورکړه

ورقي خطي لوستي و اومازيگر 4 بجي فکس راته صدر روډ
. کي ولاړه وه

. زه هم هلته ورته ديو موټر سره ور غلم

. راوچته می کړه

. لاړو دمري په طرف چکر ته خکلي چکر مو وواهه

. دغرونو په زانگو گانو کي کښيناستو

بس فکر می کاوه چي په ژوند کي دی نور هيڅ هم راسره نه
. وي خالي چي راسره بي پروا انجلۍ وي

. کافی ده

. همدارنگه خکلو سندونو ته ولاړو
. ماته لامبو ياده نه وه خو بې پروا پکې څه ډير ولاړمبل
. دهغې ځای نه لاړو دپاکستان کليوالی سيمو ته
. تازه هوا مو تنفس کړه
خو هر کله چې کليوالی سيمو ته ورسيدو نو دښې اته بجې وی
. .
. داشپه مو ټوله په چکر تيره کړه
دپاکستان تر ټولو څه کار دادی چې هلته خلک دښې گرځی
. دورځی هيڅوک هم چکر ته نزی
. دوکانداران هم دښې دوکانونه خلاصوی
. دسهار څلور بجې می بې پروا خپل کور ته ورسوله
. جميل اکا ته می دبی پروا خبره وکړه
. هغې راسره ومنله
راسره ولاړه زه دحجرې نه بهر ورته کښیناستم هغوی حجرې
ته ورغلل داوخت می یو دم پلار زنگ راووهه زنگ می یی
. وچت کړ
. سخت یی بیابه کړم

. ويل يى چى بى غيرته ته به وس دياسين دلور سره واده كوى

. ايا هغه ستا دشان سره برابره ده

. ما ورته وويل: لالا مينه مينه وى

. زه دلته په بى پروا انجلى پسى راغلى يم

. كه مرم هم بيرته نه درزم

نورى كنځلى يى هم راته وكړى قسم يى راته وخوړ چى

. داجينى دى رانه ونكړه

. موبایل يى بند كړ

يوه شيبه وروسته جميل اكا راغى ما ورته وويل كاكا څه وشول

ويل يى: ياره ته دخپل پلار سره مشوره نكوى او پخپل سر كار

. كوى

. دا خبره يى وكړه او نور ولاړه زه سخت حيران سوم

. چى داوس چشى وشو

. او زه به څه كووم

..خپل پلار راته خداى دشمن جوړ كړ

مانور هيڅوك هم نه پيژندل ولاړم پيخور دديانى اخيستونكو

. ځاى كى ديو څو منتو لپاره دمى ته كښيناستم

پيسی می هم په ختمیدو وی په دی هم خبر وم چی پلار نوری
نه رالیری باید خپله ځان ته څه غم وخورم
. موټر هم دجمیل کاکا وو هغه یی هم رانه ویوړ
یو څه وخت لپاره همدلته ناست وم
. یو موټر راغی دتولو کارکونکو ومخی ته ودرید
هر یوه ته به یی کتل اخر یی چی زه وکتلم راته ویل یی که کار
. غواړی راپورته شه ځوانه
داشخص زنانه وو
. زه ورسره زړه نازړه وختم
. ځکه چی کار خو می غوښتو
. روان یی کړم داسی دری ساعته مزل یی راباندی وکړ
. خپل کور یی چی راوړسید ماته یی بلنه راکړه
. ورسره کورته یی ورننوتم
خوندوره ډوډی مو وخوره په داسی کوچ ورسره ناست وم چی
. مالا تراوسه افغانستان کی ندی لیدلی
. دی انجلی خپل مخامخ ته کښینولی وم
. زما ورته فکر وو

سترگی یی په ما کی بنښی کړی وی

. په زیر زیر یی راته کتل

هر کله چی مو ږوږی وخوره ویل یی دوه کارونه دی کوم چی
دی خوځ شو

. نور سبا نشرووم راتلونکی برخه په ضیمواری دلچسپه ده

🌹🌹🌹 ضروری ولولی

[8/15, 09:03] Sadat:

🌹🌹🌹 بی پروا-انجلی-ناول-اتمہ-برخه#

🌹🌹🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس" سادات

🌹🌹 ترتیب کوونکی: دشار هلک

🌹🌹 داوومی برخی اخری لفظونه

🌹 سترگی یی په ما کی بنښی کړی وی

😬. په زیر زیر یی راته کتل

هر کله چی مو ږوږی وخوره ویل یی دوه کارونه دی کوم چی
😬دی خوځ شو

اتمہ برخه

🙄. هماغه وکړه ماورته وويل کوم کوم

ويل يې اول زما کور کې اشپزیده او دوهم داختری کار دی
خو پیسې پکې شته ما ورته وويل څه کار دی ويل يې

😬. باید قاچاق تر کراچۍ ورسوي

. خو دپولیسو کار دی خپل دی

انسان ډیر حریت دی ما غوښتل ترڅو پیسې پیدا کړم هیچا ته
. هم اختاج نشم

. ځکه مې ورسره همدا ومنله یو تک تور گودام ته یې بوتلم

. یو سړی سره یې مخامخ کړم

ويل يې داسړی باز نومیري او ته به ددی سړی مال تر کراچۍ
پورې رسوي

او هر کله چې ورسید هلته به تاته پوره پنځه لکه ډالره درکول
. کيزی

. نور دی بیا خپل کار چې موږ سره کار کوی او کنه

ما ورسره ومنله یوه جمعه مې ورسره تیره کړله اخر په تنگ
شوم پوښتنه مې ورنه وکړه چې داڅنګه چل دی څه وخت به
. مال کراچۍ ته وړو

ويل يى خير يادوه انشالله سبا ته دبهر نه نفر رازى او هغوى ته
. به يى تسليم كړى

. ما ورسره ومنله سبا ته ريشتيا هم تيلر دموادو نه پك وو
خو هغه لومړى انجلۍ چى ما كتلى وه هغه هم راسره مخكى
. سیت كى خفه ناسته وه

. پوښتنه مى ورنه وكړه چى ولې خفه يى
. ويل هيڅ خبره نشته زر كوه پخیر چى خو
. دلارى په اوږدو كى مى دانجلۍ سره مجلس شروع كړ
په قلاړه قلاړه دتيلر اشترينگ سره هم اموخته كيدم
. انجلۍ نه مى دنوم پوښتنه وكړه ويل يى زما نوم سپوږمى دى
. او تاته يو دردوونكى خبر لرم ما ويل څه
. ويل يى زما اوستا دژوند اخيرى شيبى دي
. داقاچاق چى هرچا وړى ژوندى ندى رسيدلى
. هتما هغه نفر پوليسو وژلى دى

. هههههه ورته مى څه ډير وخندل ويل يى ته نو ولې خاندۍ
. ورته ومى ويل :زه پخپل ځان باور لرم انشالله
. الله تعالى زما سره دى

. اومور می هم په دعاو کی یاد ساتی
. ته گوره انشالله چی څنگه دی روغه رمتیه رار سوم
. په همدی وخت کی مخکی دپولیسو چک پواینټ راغی
سپوږمی راته اشاره وکړله چی څه وکو ما ورته وویل ته بی
. غمه شه
. هر کله چی ورنږدی شوم
ویل یی موټر تالاشی کوو ورته ومی ویل سمه ده صبر زه
. موټر گولوم درکیوزم
. موټر می اخیری گیر ته کړ خپه می ورکړه
. ټیلر نه می نو توپی جوړه کړه
هاخوا دیخوا ډیری موټری ولگیدلی خو پولیس راپسی وو شاته
. .
. اوموږ موټر ته سپید ورکړی و
. په یو څو موټرو خو وروهم ختم
. ځکه چی وس نو زما دمرگ او ژوند مساله وه
. هری خوانه به پولیس راوتل
. مخی ته ډک بازار راغی

سپوږمى راته وويل بايد نور مرگ ونشى ځان بايد ورته تسليم
کړو .

په سوک مى په دا خوله وو هله خوله يى وينى شوله
سخته غوصه ور غله اشترنگ يى راکوږ کړ .

. په يو دوکان ور غلو .

. ددوکان ديوالونه ونړيدله شاته يى خه ووډاک وو .

ما همداسى ځاى غوښته پوليس راپسى تر ډير حده پورى تړى
وختيديم .

. اخر پوليس ډير شاته پاتى شول .

. زه تر يو غټ بازار پورى ورسيدم .

. چى گورم په ديوال زما دټيلر عکسونه نښتى دى .

. لاندې چى مى وکتل شکر خه ووټيلر پليټ نه درلود .

. په منډه مو ددى بازارگى نه ځان وباسلو .

کراچى ته نږدى يوه سيمه وه چى دلته هم پوليسو چک پواينټ
جوړ کړى و او خالى ما پسى گرځيدل زه خامى ته کيوتم .يو
. پښتون مى پيدا کړ .

دجمیل کاکا ملگری وو هغی سره په دفتر کی یی و
زه یی وپیژندمه خه وو په خه وخت کی راته خه سړی په لاس
راغی.

. خپله ټوله قیصه می ورته وکړه

ویل یی رازه زموږ کور کی دتیلر ودرولو خای شته هلته یی
. ودر وه . موټر مو هلته ودر اوه سپوږمی کور ته ننوته

زه بېرون دقسیم سره کښیناستم قسیم خه میلمه پاله او نر او
. پښتون سړی وو

ماورته دبی پروا انجلی خبره راوخیسته چی بی پروا دوی کور
ته چی تاسی ورغلی پلار یی خه وویل ;ویل یی پلار یی ومنله
. خو ستا پلار ددی خبری نه چا خبر کړی وو

. هغی زنگ جمیل لالا ته راووا هه

. او داهر خه یی کینسل کړل

. سخت ستړی وم

. ذهنی بوج راباندی بیخی زیات و

.قلاری دقسیم په حجره کی بیده سوم

. خو ډیر وخت نه دشپی یو بجه یی له خوبه راویخ کړم

ويل يى اوس پهره داران بدليزي تاسى كولاي شى چى په يو
. چل خان وباسى

زه او سپوږمى كښيناستو پداسى حال كى چى خه دخوبه هم وم
. سترگى مى موبنلى

M موټر مى چالان كړ

پوليس چى بدليلدل همدى وخت كى زه ور غلم اوله كى خو ماته
. دچا خيال نه وو

. خو دوه كسان يى بيا هم ودرلى وو

M زه يى راوگرځولم دقسيم نه مى تياره توفنگچه اخيستي وه
همدلته مى خاى پر خاى كړل .

. توفنگچى ته مى دغږ ور كوونكى اچولى وو

. خكه هيڅوك هم پرى پوه نشول خه په ارام تير سو

. كراچى ته مى روغ مال ورساوه

سپوږمى راته چكچكى وو هلى په تيلر كى يى خوله رانږدى
. كړه لگ خه خوند مو واخيست

. نور سباشيپى نشروم په طمع شى

[8/15, 09:03] Sadat:

🌹🌹 بی پروا۔ انجلی۔ ناول۔ نہمہ۔ برخہ #

🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس 🌹🌹" سادات

🌹🌹 ترتیب کوونکی: 🌹🌹 دبنار ہلک

🌹🌹 کو منتونہ وکری پیج خطر کی دی دوستانو ۔

🌹🌹 . لگ خہ خوند مو واخیست

🌹🌹 . ہمدی وخت کی زنگ راغی چی ومی کتل باز وو

ویل یی سنگہ شو پخیر ما ورتہ وویل: مال پہ کراچی کی
ٹاکلی حای کی دسیندپہ غارہ دی نفر راولیگہ چی ورتہ یی
. وسپارم

سپورمی ددیر خہ کولو غوبنتنہ کولہ خو ماتہ حیا راتلہ حکہ
. یو ساعت مو خاموشی کی تیر کر

دیو ساعت نہ وروستہ بہرنیان راورسیدل تیلر یی پہ کرین
. باندی وچت کر

. سپورمی تہ یی دباز پیسی ورکری

اوماتہ یی خپلی پیسی راکری . یوہ توپی ہم ورسره وہ تر خو
. مور ورسوی

. ما او سپور می تو دی کی کښیناستلو
او په ډیر لږ وخت کی مو دباز تر ځایه ځان راوړ ساوه
. سپور می می همدلته پرینوده
. بی پروا انجلی ته می زنگ وو هلو نمبر یی وچت نکړ
. ما اسلام اباد کی ځانته یوه لوکسه کمره ونيوله
. هملته می ژوند شروع کړ
غوبنټل می خپلی پیسی پکار واچووم
خو څه چل نه وو را معلوم خو داوخت سپور می زنگ راووا هه
. ویل یی که غواړی پیسی دی پکار واچوی اویو څه پری وگتی
. زما کور ته راشه
زه به درته یو څو چلونه وخایم
پوهیدم چی دا انجلی څه غواړی خو څه می کړی وای باید
دخپلو پیسو دخه مصرفولو لپاره ورنه مرسته و غواړم
هر کله چی ور غلم دکور دروازه یی تیاره خلاصه پاتی کور
کی یی څوک نه ښکاریدل لگ څه ورته تم سوم
دچای جوش او گیلاسونو سره داشپزخانی څخه راووته

. چای پی کړی وو غوښتل یی چی ویی څښی

. ورسره کښیناستم لگ څه چای مو وڅښه

بیا می ورته وویل: خا تا څه مشوره راکوله دکاروبار ویل یی
گوره افغانستان کی پیر داسی دکاروبار چانسونه شته چی دلته:
. پاکستان کی هغه رقم چانسونه نشته

ته باید افغانستان کی په داسی کمپنیانو کار وکړی چی هلته نه
وی .

. دکریم پشان درکشو یو سیستم چور که

پیخور کی دکریم په نوم موتری گرځی انلاین مسیج چی کریم
په نوم اپلیکشن ته وکی دوه دقیقو کی به دی مخی ته موټر
. ولاړ وی

او چی تر ټاکلی ځایه دی ورسوی سرچ کوی یی چی
. هرڅومره پیسی یی سرچ کی ولیکلی هغومره به ورکوی

. ماته یی وویل چی ته داکار افغانستان کی شروع که

. او که دانشی کولای کار خانی جوړ کړه

. فارمونه جوړ کړه

. ما یی ټولی خبری واوریدلی نور راووتم

. بیرون می چی لوحه وکتله زما تصویر پری لگیدلی وو

. دښار کومی کیمری راڅخه اخیستی وو

. زما دښوت امر یی ورکړی وو

. ویل یی چی دانفر مو چیرته وکوت دمخی سره یی وولی

ډیر فکر می وکړ چی څه وکړم -

. یو پتو می ځان نه تاو کړی وو

. تر څو څوک می ونه پیژنی

.. دا وخت می یو مفکوره ذهن ته راغله

انتظار

انتظار می ذهن ته راغی هغه هڅی هم یو ترهگر وو امکان

. لری هغه راته پنا راکړی

. پلار چی می څومره پیسی ورکړی وی دهغی ډبل به ورکړم

داژوندون دی یو وخت سړی دخپل ځان دراخوشی کولو لپاره

. په لکهاو روپی ورکوی خو یو وخت غواړی چی بندی شی

زه هم همداسی خو زړه نا زړه می دانتظار تر بنگلی ځان

. ورساوه

. لیفت کی کیناستم

. اخیری منزل ته وروختم

. خو انتظار دلتہ نہ وو

. ڊیر می وکوت خو په دی بنگله کی می پیدا نکر

. ددی منزل نه لاندی یی یوه ورقه پر دیوال تک وهلی وه

. خدازده چی دڅه لپاره به یی تک وهلی وه

. لیکلی یی وو پری خامار په صدر کی دی

. او ادرس یی پاس دی

. پاس په منډه وختم

. ټول ځایونه می تالاشی کرل

. هیڅ می هم پیدا نکرل

. چی راوتلم

. په دروازه یی لیکلی وو

. زرین مارکیت

. پوه شوم چی صدر کی زرین مارکیت کی دی

. موټر کی کښیناستم خو خپل مخ می نشو ورخودی

. مخکی په لاره کی دپولیسو چک پواینت و

پوليس راوختل ٿولو ته يي وڪتل ماته يي وويل:دمخ نه دي
. سادر لري ڪره

. ماورته وويل صيب مريض يم

. نشم ڪولاي

. دتوفنگچي لت يي راته ڪش ڪر

. ويل يي:ڪه مخ دي ٻنڪاره نڪر نو لاري

ريشتيا هم چي مرگ مي سر ته ودريد زه ساده هلك او دومره
. سختياني خو بس خدای راباندي راوستي وه

. مخ مي ورنڪاره ڪر

. نور سبا نشروم

. ڪمينٽونه وڪري پيج خطر ڪي دي دوستانو

[8/15, 09:03] Sadat:

🌹🌹 بي پروا-انجلي-ناول-لسمه برخه#

🌹🌹 "ليکوال:سيدادريس"سادات

🌹🌹. ترتيب ڪونڪي دٻار هلك

هرڄوڪ چي يي لولي اول يي لايڪ ڪري ڇڪه چي معلومه
. شي زما ناول ڄومره نفر لولي

ریشتیا هم چی مرگ می سر ته ودرید زه ساده هلك او دومره
. سختیانی خو بس خدای راباندی راوستی وه

. مخ می وربنکاره کر

. حان سره می اول نه پریکړه کری وه که چیرته یی ډز کولو

. حان به په شیشه و غورخوم نور به تخته

. مخ می وربنکاره کر

M خو خدای راباندی روند کر

. نه پوهیرم نوی وو که سنگه بیخی یی ونه پیژندلم

. ناستو کسانو ټولو وپیژندم او زما دمرگ په تمه و

خو پولیس چی کیوت ټول ارامه سول ډریور سره دی خدای

. خه وکړی صدرکی یی دزرین مارکیټ مخی ته کوز کړم

. یو لوی مارکیټ وو

. غوښتل می تر اخره یی ننداره کړم

. چی سره می ورپورته کړ سر یی نه معلومیده

. لگ می نور هم وچت کړ

. زما قندهاری ټوپی می دسر نه و غورخیده

ور غلم دلپفت بتن می وو هله

. لیفت نه راکیوتلو څوکیدار نه می چی پښتنه وکړه

. ویل یی لیفت خو خراب دی

او هو ډیره سخته وه تراخیری منزله پیاده تگ خو دوام می ورکړ.

. دمار پښتنه به می دهر چا نه کوله اخر کی می پیدا کړ

. چی ویی کتم سترگی یی رونی سوی

. په خدا سو

ویل یی: هه هه هه پوهیدم چی ته به رازی ستا دشوت اډر ماهم وکوت افرین والا یاره

. ددومره پولیسو هر څه نه وتختیدی

-

. ما ورته وویل: گوره انتظاره غواړم تاسره واوسم

پلار چی می څومره پیسی درکړی وی دهغی دوه برابره به درکړم

. ویل یی نه پښتو پښتو وی موږ چی څوک اغوا کوو

. دخپل خیتی غم هلته خورو

. ته دلته اوسیدلی شی او ته زما میلمه یی

. دانتظار سره پاتی سوم
. لکه دخان به اوسیدم
. انتظار می ډیر کلک ملگری سو
. ما ژوند کی داسی کوم ملگری نه درلود
. په همدی مارکیت اول منزل کی هوټل وو
. هره ورځ به هغی ته تللو
. هوټل کی به هره ورځ مو خوراک کاوه
. ډیر سپیشل خوراکونه راته رسیدل
. همداسی دڅښاک لپاره یی هم هر څه لرل
. خلص داچی په نشو هم واوریدم
. چرس قیلون شیشه خو عادی خبره وه
. په شرابو هم واوریدم
زما دمعتاد کیدو لامل صرف زما یوازی والی وو.کنه انتظار
. زما نه څه ځوان وو خو هیڅ ډول نشه یی نه کوله
. یوه ورځ راته بی پروا انجلی زنگ وواهه
. ویل یی:ته چیرته یی ځای دی راوخایه کار درسره لرم

ما ورته وویل:چی صدر کی یم خو ته دلته مه رازه زما ژوند
. خطر کی دی که ته راشی ته به هم راسره په لانجه واوری
. ویل یی نه زه درځم ځانته نور وخت نشم تیرو لای
خپل ادرس می ورکړ.

زه خوشحاله شوم ما ویل زه که بی پروا راغله ساعت به می
. تیر شی

. اودنشو نه به هم لگ قلاړ شم
نشو می رنگ تک تور کړی وو -
ځکه سقاوی ته لارم

M په ځان می خه خواری وکړه
سقاوی والاته می پوره پنځه سوه کلدرای ورکړی ځکه ډیره
خواری یی کړی وه

. سقاوی والا خپله همدی مارکت کی وه
انتظار سره یی رابطه لرله

. انتظار ورته پیسی ورکولی ځکه به یی چاته حال نه ویلو
. په همدی ورځ انتظار دېهر وتلو اراده وکړه
څه کار به یی و

. بی پروا سره می پوره څلور بجی دماز دیگر وعده کری وه
. وس دری نیمی بجی وی
. پوهیدم چی هغه به ضرور رازی
. ځکه می ټول تنظیمات ورته ونيول
. خوندور چای می ورته پوخ کړ
. دهوټل نه می ورته خوندور خواړه راوړل
. خو هر کله چی بی پروا راغله نو شاته یی پولیس ولاړ ول
. حک حیران شوم
. زما دثوبت اډر شوی وو
. زما سر ته یی توفنگچه ونيوله
. بس یوه گوته کش کول وو
. نور می قیصه ختمه وه خو بی پروا ورته وویل: ما تاسی ته
. ویلی وو چی وژنی به یی نه
. ویل یی وژنو یی نه ټپی کو ږ شو په پخه یی وویستم
. هغی نه وروسته په ځان پوه شوی نه یم
. یوه وخت می سترگی خلاصی کړی

. یو خکلی هسپتال کی پروت وم
. ډاکټران می سرته ولاړ وو
. خپل ژوند چی می ذهن ته راغی
. دخولی نه می اکسیجن لری کړ
. لاس نه می سیرم لری کړ
. ډاکټرانو ویل څه کوی څه کوی
زه لکه یو لیونی په روغتون کی داشه داری خواته ودریدم
. دبی پروا انجلی هره قیصه می سترگو ته ودریده
دقندهار سفر بیا دکراچی سفر چی په لاره کی خوندوری
. خوندوری سیمی راتللی
. بیا پیخور کی یی یو زل دوکه کړم
داننتظار په شان خامار خولی ته یی واچولم هلته می هم پری
. باور وکړ
. اخر بی پروا سره ما څه بد کړی و
. چی دومره لویه دوکه یی راکړه
خو زه خیر بیا یی هم کور ودان دشوټ امر خوی پری لغوه
. کړی دی

. بی پروا انجلی ریشتیا هم بی پروا وخته
. زما پروا یی هم ونکړه
. دهغه چا پروا یی ونکړه چی جرگه یی ورپسی لیگلی وه
. جرگه ریشتیا جرگه می رایاده شوه
ما فکر وکړ چی بی پروا نو بیا ولی زه دخپل خاوند په توگه
. منلم چی وس یی پرینودم
داتول فکرونه به می ذهن ته تیریدل
ډاکتران او ساتونکی راغلل په زور یی خپلی تسکیری ته
. راوستم
. ما ورته وویل: یوه غوښتنه لرم جاز سیم څوک لری
یو ډاکتر وویل هو
موبایل می ورنه واخیست ورته ومی ویل: تاسی کولای شی
. چی ووزی
M زه شخصی خبری کووم چاسره پخی می سخت درد کاوه
. خو بی پروا سره می باید خبری کړی وای
. زنگ می ورته وواکه په لومړی ځل یی زنگ وچت نکړ

بیا خلی می ورووا هه بیا یی هم وچت نکر لگ خه تم سوم ما
ویل کیدای سی ضروری کار یی وی ماته به خواب نه راکوی
. داسی پنخه منته وروسته می بیا زنگ ورووا هه

M موبایل یی وچت کر

. خه یی نه ویل; بیخی غلی وه

ماته غوصه هم راغلی وه خو دخپل خانگری هنر له مخی می
ورته وویل; خنگه یی گرانی
په خندا شوه هههههه

. نور یی هم وخنل نور هم دسی دیرش ثانیی به یی خندلی وی
. ورو وروی خندا کمیدله

آخر کی یی وویل: ته ډیر ساده یی

. ماته ژوا راغله موبایل می گول کرل

دماشوتوب نه وروسته می دلومری خل لپاره دبی وسی اوبنکی
. توی کری

ریشتیا هم چی انسان دمرگ په حالت کی هم نه ژاری خو بازی
. دردونه وی چی په ژوند کی هم انسان ژروی

[8/15, 09:03] Sadat:

بی پروا-انجلی-ناول-یوولسمه-برخه#

"لیکوال: سیدادریس "سادات

ترتیب کونکی: دینار هلک

. نور یی هم وخنډل نور هم دسی دیرش ثانیی به یی خندلی وي
. ورو ورویی خدا کمیدله

آخر کی یی وویل: ته ډیر ساده یی

. ماته ژړا راغله موبایل می گول کړل

دماشوتوب نه وروسته می دلومړی ځل لپاره دبی وسی اوښکی
. توی کړی

ریشتیا هم چی انسان دمرگ په حالت کی هم نه ژاړی خو بازی
. دردونه وی چی په ژوند کی هم انسان ژړوی

. بیا می زنگ وروواځه

. ویل یی: خه یم

. ماورته وویل: خود به خه یی

. آخر دی هم خپل اصلیت پرینښود

ویل یی :هغه انسان بیخی انسان ندی چی دوه حُلی یی دیوی
. سوری نه مار وچیچی

ما ورته وویل:زما شیرم حواس کار کاوه حُکه می درباندي بی
. پروا انجلی نوم کینښود

ویل یی :زه دخپلی دندی لپاره ستا پشان سل نور هلکان هم
. دوکه کولای شم
. سخت خفه شوم

. همداسی بید کی چرتونو واخیستم

. خوب راغلی وو ویده شوی وم

په روغتون کی می یو څه وخت تیر کړ چی لگ څه جوړ سوم
.

. زندان ته یی بوتلم

. دمرگ اډر یی ورنه کړ

. خو دتول عمر په قید یی محکوم کړم

. همدلته می وخت تیراوه

. دبهر نه می ژوند دلته څه وو هیڅ غم راسره نه وو

. بس خپله عیاشي به می کوله

پیسی راسره ټولی هماغسی پاتی وی داپیسی به هم انتظار
. رالیگلی

. بس زندان کی شکر نور هیخ ډوله عذاب نه وو

خو سهار چی به یی راپاسولو سر ته به یی درته هغه اوسپنیزه
. ټوټه تنگوله

چی په مکتب کی دساعت بدلیدلو په وخت کی یی خلک غروى
.

. سخته وه

. خو مجبوری وه تیروله مو

. حفظ می هم پکی شروع کړ

سهار وختی کی به مولوی صاحب راتلو هغی نه به مو درس
ویلو.

. بس درس به مو هم ویلو

. او په نورو خالی وختونو کی به قیتی قمار او لډو ازاده وه

. جواړی هم پکی وه

. هر ډول خوراکونه راته رسیدل

. دري کاله مي دلته په همداسي لهو لعب کي تير کړل
. خو قرانکريم مي پکي په يادو زده کړ
. حُکه چي زما پير شوق وو تر خو قرانکريم په يادو زده کړم
. خو ورسره به مي هر ډول جواړي هم کوله
. بيا مي هم زړه تنگ وو
. حُکه چي زخمی زمری په زندان کي خپل غچ له ياده باسي
. او بي غيرته کيږي هم

يوه ورځ سهار له خوبه راپاسيدم دپاکستان دايسای پوليس مي
. دکور مخي ته قطار ولاړ ول
. ويل يي ستا لپاره موږ انعام لرو
. تا دپيرو خلکو قاتل موږ ته راسپارلي دي
. هغي دکراچي په لاره په سل هاوو مړي کړي
. خو شحاله سوم
. ما ويل چي زه خه دي
دوطن دوفاداري په نوم ايواډ به اوس زما شي حُکه چي ما
. دخپل وطن لپاره خپله مينه قربان کړه

. ویل یی تاسی باید مور سره ولار شی
زمور مشر تاسی سره خه خبره کول غواری
. حیرانه هم شوم اووار خطا هم شوم
. ورسره ولارم
. یو دهلیز ته یی بوتلم هغی کی یی دننه بل حای ته ورننباسلم
. دننه پکی داسی حای وو چی چت یی نه درلود
. خو مخکی یو بل حای هم وو
. هلته ور غلو
. دلته یو غت تعمیر وو
. چی ورننوتلو پاس یی بوتلم
. پنجم منزل کی یی یوی خونی ته ورننباسلم
. یو تک تور چاغ سری پکی ناست وو
. خرار یی ختل دامهال ویده وو
. خپلو عسکرو ته یی وویل: چی دا وباسی مازیگر یی راوی
. زه عسکرو راوباسلم انتظار راباندی ډیر عسکرو وکړ
. یوه خبره می هم ورته نشوه کولای

خو اخر کی یی وویل چی ریس صیب مو غواری
چی ورننوتم ویل یی: تاسی مور ته دسادات په نامه یو شخص
. راسپارلی وو
. ما ورته وویل: هو صیب
. ویل یی هغه پوره دری کاله وروسته له زندان نه تختیدلی
ته باید مور سره دهغی په نیولو کی مرسته وکړی
. ما ورته وویل: څه هغه تختیدلی
ویل یی: هو
ماورته کړه چی دادرۍ کاله خپل وجدان هره ورځ مرگ ته
. مجبوره کړی یم
تاسی څه وایاست
. زه به بیا هم خپله مینه تاسی ته دروسپارم
. غږ یی وکړ
. گلغرازه دا سکرین ورته چالان کړه
سکرین کی یی زما دبدنامی ویدیو راواړوله چی
. یو قومندان زما سره غلط کار کړی و او دوی ریکاډ کړی وه

ویل یی دایسای ایډی ډیره خه چلیږی ته خبره یی په کومسی
. ویډیو گانو خه چلیږی

. په دغسی ویډیو گانو

. خاوس نو ووايه چی ته سادات موږ ته راولی کنه

زما په سر چپه راغله همدلته راپریوتم یو وخت گورم روغتون
کی وم

. راپاسیدم کښیناستم

. سر ته می دواړه لاسونه تکیه کړل

خپل گناهونه می ذهن ته راغلل دسات دزړه ماتول می ذهن
ته راغلل

. دخپل ځان څخه می نفرت راغی

هاخوا دیخوا می ډیر وکتل هیڅ می هم داسی په لاس رانغلل
. چی ځان وژنه پری وکړم

. کیدای شی پولیسو به ورته ویلی وو

. چی داسی څه ورته مه پریږدی

ما ویل که مړه شم به د ویډیو شره خلاصه شم او هم امکان
. لری سادات می وهم بښی

او خدای ته خو ډیره ملامته یم فکر نکووم که ددوږخ دسرو
. لمبو لایقه یی هم واوسم

.حکه ما ډیر لوی لوی گناهونه کړی

.خو دمرگ چانس هیڅکله هم په لاس نه راته

دیوڅه شیبی وروسته قومندان راغی ویل یی:وس ته زموږ
.کار کوی کنه

.ماورسره ومنله

.دخپلی چالاکی په فکر کی شوم

.ما غوښتل په حقه روانه شم

.حکه می نو ددی نه وروسته چالاکی شروع کړه

.اول تر ټولو ولاړم

.دسادات پلار پسی افغانستان ته

.هغوی می څه میلمستیا وکړه

دډیرو خبرو نه وروسته می ورته وویل:کاکا جانه تاسی چی

.سادات خفه کړی

.دهغی ورځی نه راورسته یی تاسی بیا پوښتنه کړی کنه

ویل یی نه

. دهغسی بد عمله او بی پښتو ځوی پښتنه ولی زه وکړم
او ستا څخه هم مننه چی دکوژدی په ورځ دی ماته زنگ
. راوواهه

. اوزه دی خبر کړم

چی ته د سادات سره مینه نلری خو هغه تا د جمیل په زور په
. واده مجبوروی

. کنه ستا ژوند به وس څومره تریخ وای

. زما سترگو ته دردوونکی اوښکی راغلی

یو څاڅکی تری پریوت فکر می وکړ لکه سترگو نه می چی
. وینی توی شوی وی

. ځکه دی خبری سخته دردولم

. چی ما دساتات پلار دساتات سره وران کړی وو

. دهغی دپلار ملا ما ورماته کړی وه

. اودساتات پښتنه یی پلار په دریو کلونو کی نده کړی

. خو نو سادات اخر چا دزدان څخه راوویست

. خپلی اوښکی می پاکی کړی

. دایسای خه پوره پیسی راسره وی

اوټول کار می پری کیدو خو داخل می سادات ایسای ته په لاس
نه ورکولو.

. بلکی غوښتل می چی هغه دخپل پلار سره پخلا کړم
. خیر که زما عزت هم تر پښو لاندی شی مشکل شته
ددی ویډیو له کبله می یو خلی مخکی هم سادات ته دوکه
ورکړی.

. خو نور یی نه ورکووم
ددی خای می غوښتل تر څو ایسای ته زنگ ووهم چی زه
. ستاسی کار نکووم
. همداسی می وهم کړل. پلار می داوخت په حق رسیدلی وو
. نه پوهیږم چا ویشتی وو
خو یوه ورځ اواز ه خوره شوه چی یو سړی یی ویشتی دی ما
. چی وکوت پلار می وو
هغه صحنی راباندی ډیری سختی تیری شوی دی نه غواړم
. بیان یی کم

. ایسای ته می کال وکړ
. خو ژر می بیرته قطعه کړ.

. حُکَہ چي یو بلہ منسوبہ می ذہن تہ راغلہ
. یو تلویزیون والا تہ می یو لک ډالر ورکړل
. دبینک لہ لاری زما خبر یی چاپ کړ
. چی داانجلی دافغانستان پہ ننگرهار ولایت کی پہ حق رسیدلی
. او پروڼ خاورو تہ وسپارل شوه
. دی انجلی حان وژنه کړی خو علت یی معلوم ندی
. پولیس وس هم گززی ترخو علت یی معلوم کړی
. خو تر اوسه پری توانیدلی ندی
داخبر افغانستان کی ډیر زیات خپور شو پوره یوه اوونی پری
. تبصری وشولی
. خو خلاصہ داچی ایسای والا هم پری خبر شول
. اونور په یی په مایسی سر خوږ نکړ
. ما خپل حان کی ډیر تغیر راوست
. خپل سر می سپین کړ
. مخ می هم په یو رقم کریمو تور کړ
. دزړوشخو چشمکی می پیدا کړی

او ورسره یودانه امسا هم لارم غوبنتل می اول تمرین دسادات
. په مور اوپلار وکړم

. ور غلم ورسره کښیناستم

. پیژندل خو څه چی شک یی هم راباندی ونکړ

دسادات پلار راته وویل: چی دلته به یوه انجلی راتله الله دی یی
. وبخی هغه بله ورځ یی تلویزیون کی اعلان کړی وو

. چی هغه انجلی په حق ورسیده ما ورته ټول حقیقت بیان کړ

داول نه تر اخره دسادات پلار خو څه نه ویل خو مور یی
راپاسیده -

. لکه دلیونیانو پشان یی دویختانو کش کړم

زما دویختانو سپین رنگ یی ټول په ګوتو کی پاته سو

په دردناک اواز یی وویل: ته ولی خدای تعالی ژوندی پری
. ایخی یی

. زما خاوند خو په زړه کلک انسان دی

. نه ده ځوی قدر ورسره شته او نه دبل څه

. تاسره موږ څه ظلم کړی وو چی دومره بد دی راسره وکړل

. ما ورته وویل: ما دلومړی ځل لپاره دانتظار سره کار کاوه

. هغه وخت می سادات انتظار ته په لاس ورکړ
. هغی کی می پوره پوره حصه وه
. خو وروسته می چی دایسای سره کار شروع کړ
. نو هغوی خالی سادات غوښت او زما پیسی پکار وی
. نو ځکه می سادات ایسای والا ته په لاس ورکړ
خو ماڅو څو ځلی دمرگ هڅه کړی خو دا بهترین مقام نه راپه
. برخه کیری

❤. نور سبا ته نشرووم په طمع شی ورونو

[8/15, 09:04] Sadat:

بی پروا-انجلی-ناول-دولسمه-او-#

اخیری-برخه

لیکوال: سیدادریس سادات

ترتیب کوونکی: دښار هلک

د درد نه پکه برخه ده تر اخره یی درسره ضرور مطالعه کړی
. دتیری برخی اخیری ټکي .

. خو وروسته می چی دایسای سره کار شروع کړ

. نو هغوی خالی سادات غوښت او زما پیسی پکار وی
. نو ځکه می سادات ایسای والا ته په لاس ورکړ
خو ماڅو څو ځلی دمرگ هڅه کړی خو دا بهترین مقام نه راپه
. برخه کړی
دولسمه برخه
وس یی بیا رالیځلی یم ترڅو سادات ورته یو زل لپاره بیا په
. لاس ورکړم
خو نور می توبه کړی ځکه می خپل ځان دلته په مړو کی
. وواهه
تر څو ایسای والا نور راپسی سر ونخوړوي
خو اوس باید چی زه سادات ته ورسم دخپلو کړو گناهونو بښنه
. ورنه وغواړم
. نور هیڅ نه غواړم
صرف چی یو دایدار یی هم راپه برخه شي زما دپاره جنت
دی.
تاسی زما سره مرسته کوی
شیرین کاکا وویل: هو خو باور درباندی په سلو کالو کی هم
. نکوم

دېځيمانی خدا می وکړه

زه شیرین کاکا اوبانو ترور یوځای روان شو تر څو سادات پیدا
کړو .

په تورخم خو یی پرېښودو دکندهار په لاره مو یوځل بیا تکل
وکړ .

په کندهار کی سخت جنگ شروع وو

. دجمهوریت اخیری ورځی وی

هرچا به راته ویل چی کندهار ته مه ځی که چیری تاسی هلته
ولاری .

. نو خدای مکره څه درباندی ونشي

. موږ نه خپلو غلطيانو خپل مرگ هیر کړی وو

. غوښتل مو سادات پیدا کړو

. دډیر مزل څخه وروسته وروورو کندهار ته نږدی کیدو

ریشتیا هم کوم هاوانونه چی به مخکی په غزني کی لگیدل هغه
. اوس دکندهار په خار او ټولو ساحو کی لگیدل

. دخار په هری خوا کی دامارت عسکر ولاړول

. امارتیان ډیر قوی شوی وو

. داسی بنکاریدل لکه چی وطن په لاس ورځي

. ډیر په جوش او جذبه به یی جنگ کاوه

. جنگ کوم لری ځای کی نه وو

. موټری به په عادي حالت کی روانی وی او جگړه به گرمه وه

مسافرینو او ځایی خلکو ته ځکه چا څه نه ویل: چی که جنگ

. هر چا وگټه بیابه مشري په همدی خلکو هماغه ډله کوي

ریشتیا هم چی جنگ د وطن نه دامریکایانو دوباسلو لپاره نه وو

. بلکی دواک لپاره وو

ځکه چی امریکایان یی په وطن کی د سقوط نه وروسته هم شپږ

. ورځی گرځیدل خو چاورته څه نه ویل

زه خپله دامارت پلوی یم خو په ځینو حقیقتونو باید سترگی پټی

. نکړو

جنگ سخت په توده کی وو -

موټری تیریدلی هر موټر کی نفر لگیدل خو موټروان نه دریده

.

. روان وو

. زموږ موټر کی هم یوه سپین سری بوډی په لاس ولگیده

. هر كله چي دجنگ دساحي نه ووتو

. يوي خالي دشتي ته ورسيدو

ټول زخميان يي دموترونو نه راكيباسل دسادات پلار خپل
دسمال وشكو

. دبودي بنځي لاس يي وروتاړه

. ټولي موټري رواني شوي لاړي

زموږ ناروغ لگ څه ډير وخت ونيو موږ ويل زه وروسته به
لاړ شونو

هر كله چي بيرته موټر ته ختلو زموږ دموتريو ټاير لگيدلي وو
.

نور دټولو خلکو موټرونه رک روغ وو صرف زموږ دموتري
ټاير لگيدلي وو

. ډيريور سټيني راواخيسته خو يو څه وخت يي نيوه

. ډير ورته په تمه شو خو کار يي نه کيده

. اخر يي وويل چي سټيني مي غلطه اخيستي

. خدازده چي ولي به مو دلته قسمت کار نه وي کړي

. ځکه ددي ځای څخه په پښو روان شو

. مور دستريانه په ډکو قدمونو روان وو
دسادات پلار شیرین کاکا سره یوه راډیو په لاره یی لگولی وه
. دی خای کی در اډیو خبری هم په قندهاری ژبه وی
زه پری خاص نه پوهیدم ځکه چی ما پیخور کی وخت تیر
. کړی وو
. خو ننګر هاریان بیا پری خه پوهیږی
. ځکه هغوی ورسره ډیرو خایونو کی مخ کیږی
. دخپل وطن یوه مشهوره ژبه یی ده
. شیرین کاکا راډیو غوږ ته نږدی نیولی وه
. ټولو خلکو در اډیو خبری اوریدلی
. پیل یی په دی ټکو وکړ
. بسم الله الرحمن الرحيم
په سلامونو مو هر کلی کووم یوځل بیا زه فرید خان په یو
ساعته خبری ټولګه کی تاسی محترم ورونو ته شه
. راغلاست وایمه

په افغانستان کې دسقوط خبرې ډیرې گرمې روانې دي دروان
کال 1400 داسد اتمه نن ورځ هم دافغانستان دوو ولایتونو
. سقوط کړی دی

شنونکي پدې باور دي چې ولایتونه په خپله دمشرانو په امر
. ایله شوی

تر څو جنگ ونسي او حکومت په ارامه مقابل لوري ته
. وسپارل شي

خو دافغانستان و لسمشر جمهور ریس اشرف غني امر کړی
. تر څو سقوط شوی ولایتونه ژر تر ژره خپل واک کې واخلي

. او ولس ته یې دامن او سولې دفضا دایمولو ډاډ ورکړی

نن سهار پوره دیرش ډرون الوتکې موږ قندهار ته لیږلې سره
. دحکمکنیو قوتونو انشالله دوطن یوه برخه به راوگرځوی

ددې خبرې په اوریدلو سره مو غوږ دبی پیلوټه طیارې
. اوازونه راغلل

زموږ په سړي دورې وهلی یو څو دورې یې ووهلې نور
. ولاړی

موږ لا لگ نه وو تللی چې بیا راغلی او دلری ځای نه یې فایر
. وکړ

. ما د پروت چل زده کړی وو حُکه سم دواړه پریوتم
. سترگو ته می دواړه مړوندونه ونيول
لوخړی پورته شوی دانسانانو دردوونکی اوازونه می واوریدل
. اوف سخت درد لری
. هغه خلک چی درسره په یوه لاره روان وی
. دغور خبری دی یی اوریدلی وي
خو ستا مخکی دیو دردوونکی اواز نه وروسته په حق
. ورسیری
. ما خو چاته ونه کتل
. خو دردوونکی زگیروی می واوریدل سخته ودردیدلم
. دیو څه چیتیا وروسته می مړوندونه تر سترگو لری کړل
. سر می راوچت کړ
په سر می دورې راتللی چی راوچته شوم ومی کتل چی یو نفر
. هم ژوندی ندی ټول په حق رسیدلی دی
. ترټولو زیات می دسادات په مور اوپلار زړه زیات درد وکړ
په ځان پوهه شوی نه وم سر راباندی وچورلید او راوغورځیدم
.

يو وخت مي سترگي پرانيستلي چي ومي کتل هماغه خره دښته
کي پرته وم .

ما ددي خلکو جنازه په نشوه کولاي

او نه هم په ما کيده

پدي دښته کي مي سوک پيدا کړي واي چي ددي خلکو جنازه
وکړي .

خوخه وو يو موټر دمسافرو نه ډک وو راغي ددي ټولو
مسافرينو جنازه يي وکړه .

همدله دي دښته کي يي ورته قبرونه وکيندل

. او پکي خخ يي کړل

زه هم دي مسافرو سره کښيناستم خير دي يوسي يو ورور
ودريد ماته يي خپله چوکي راکړه .

دننگرهار په پرتله بيا قندهاريان په غيرتي خبرو کي ډير تکړه
دي .

. ديو خه مزل خخه وروسته چمن بارږ ته ورسيدم

. چا راته خبر راکړ .

. چي غزني هم سقوط وکړ

. دخداي نه مي زړه دخلاصه يوه دعا و غوښته

يا ربه ته داسي نظام راولي چي مرگ قتل او بي غيرتي پکي نه
وي درزق وعده خو هسي هم تاکړي خدايه ددي نعمت نه جو
. هم هيڅکله موږ مه محروموه امين

دسپين بولدک په لاره بيا روانه شوم ډير ژر تر پنډۍ پوري
. ورسيدم

همداسي غوښتل مي پيخور صدر کي زرین مارکيت ته ولاړه
. سم

. حکه چي دانتظار حای هملته وو

. ور غلم خو انتظار هلته نه وو لاندی يی ليکلی و

. خامار مري کي دی پاس منزل

پوهه سوم چي نوره برخه يی پاس ليکلی چي ور غلم ليکلی يی
. وو

. صوفي خان مارکيت

ژر تر ژره خپل موټر کي کښيناستم نيمه شپه وه باران وریده
. يخنۍ هم لکه دپخوا پشان يوځل بيا شروع سوی وه

هغه شپه می رایاده شوله چی دلومړی حل لپاره سادات ما پسی
. هغه چمن ته راغلی وو

. همداسی باران ورید همدا رقم کرو لا گادی ورسره و
په لنډو شیبو کی صوفی خان مارکیت ته ورسیدم مخامخ راته
. انتظار ناست وو

. تروه کبان یی دژمی په یخه شپه کی خائته ایخی وو

. په پښو یی برگ پتو اوار کړی وو

. دکبانو نغری لگ خه گرمایښت هوټل کی جوړ کړی وو

. زما هم په سر کی نور دسات له غمه سپین لگیدلی وو

خو انتظار راته داسی خبره وکړه چی داسمان بریښنا زما په
زړه کی پرک وکړ

زما سترگو تور وخور انتظار وویل هو بی پروا انجلی په
تاباندی یی هڅی بی پروا نوم نه وو ایښی څلور کاله دی
. دخپلی مینی پښتنه ونکړه

. وس چی مړ شو پښتنی ته یی راغلی

پخیمانی نور ژوند ته نه پرېښودم بس ویل می چی ددی خای
. ووزم او سیده خودکشی وکړم

. نور می هیڅ هم ندی پکار

خوانتظار راته وويل سادات درته يو ليک پرينی دی هغه
. ولوله بيا خودکشی وکړه

. هغه هم پوه شوی وو

. چی دخودکشی نه علاوه بله لار نلری

. سادات په خپل خوش نویسی او خکلی خط لیکلی وو

زما ننګرهار بيا قندهار بيا دغزنی او بيا دسپين بولدګ او
ورپسی بيا دکراچی او اخر کی دپيخور ددوکی بی پروا انجلی
ته .

اسلام عليكم ورحمة الله وبركة داچی دری کاله می په زندان
. کی ستا انتظار وکړ

خو ته رانغلی نو حکه اوس راغلم داننتظار سره ستا انتظار
. کووم

زه پوهیږم چی ته به یوه ورځ پخپلو ټولو کړو پخیمانه کیری
. اورازی به

. خو امکان لری زه تر هغی وخته پوری صبر ونشم کړای

حکه نو زه دسهار په اتو بجو داتک په سیند کی خودکشی
. کووم

. او ته هم یوه ورځ راشه او سهار اته بجی خودکشی وکړه

خو ها که دی زمانه بغیر ژوند کولای سو پام کوه چی خود
. کشی ونکری

حُکه چی زه غوارم ته ژوند وکری حُانته یوه خکلی کورنی پیدا
. کړه ژوند ورسره وکړه

. دخوند نه ډک ژوند تیر کړه ستا بدرنگه هلک سادات

ما منډه کړه موټر ته خو انتظار دلاس نه راو نیولم ویل یی :لکه
چی پوره دی ونه لوسته دسهار اته بجی یی خودلی چی خود
. کشی وکړه

. امکان لری ستا پدی کړنه هغه تا وبخی فکر می وکړ

. ریشتیا هم حُکه خو یی سهار اته بجی خودلی

. شپه می دانتظار سره تیره کړه

مخکی می پری دخه انسان گومان نکاوه خو اوس واقعا چی
. خه انسان شوی وو

. خدای خبر سادات پری کومه جادو کړی وه

ټوله شپه می خوب ونکړ دمرگ درد او دسات جدایی می
. سترگو ته ودریده خو غوښتل می چی مرگ ووينم

. دابه خپل حُانته تر ټولو غوره سزا ورکړم

حُڪه سهار وختي په موٽر کي داتک سيند په طرف روانه سوم

.

. هر کله چي ورسيدم

. دپول په سر ودريدم

. هري خوانه موټري راته ودريدلي خلک راغونډ شول

. خلکو په کيمره دار موبایل لايډ ويډيو گاني وکړي

. ما سترگي پټي کړي وې

. خو دلري حاي نه مي يو اواز واوريد

چغی یی وهلی بی پروا او بی پروا چي لاندی می وکتل دسيند

. دغاري نه څوک چغی وهي

. يو هلک وو په تور نقاب يي مخ پوځلي وو

. ما چي ورته وکتل نو سم دواړه يي خپله څهره راښکاره کړه

. چي ومي لیده

. سترگي مي روني سوي دلوي خوځي احساس مي وکړ

. يوه دخوشحالي بي پروا چغه مي دخولي څخه ووته

حُڪه تور نقاب والا سړي کوم بل څوک نه وو بلکي سادات وو

.

. په لگ وخت کی پولیس راورسیدل طیاری راغلی

.زه یی وگرځولم

. خو سادات دخلکو په ګڼه ګڼه کی ورک شو

. پولیسو زه راوستم قید خانی ته

. یوه ورځ می دلته تیره کړه

ما ویل اوس که می ټول عمر هم دلته تیر شی غمه کی یی نه یم
.

. دسات په امتحان کی کامیابه سوی یم

. وس به می نو ضرور وبخی

په سبا یی سادات او انتظار ټوپک په ولی راغلل او دایسای

. کارډونه یی پولیس ته وروخودل

ورته ویی ویل :داهغه انجلی ده چی ایسای ته زه په لاس نه

. ورکولم

. او دااوس هم ژوندی ده

اوه ما فکر وکړ زه لکه چی خپل انتقام رانه اخلی خو یو څو

. لحظی وروسته راغی

. دخوندوری خندا نه وروسته یی په سترگو کی اوښکی راغلی

. ما يی لاسونه مچو کرل

پخی می یی مچو کری ریشتیا هم چی دانسان ارزښت انسان ته
. دمرگ نه وروسته معلومیری

سادات راته وویل: ما تاسره پخوا هم دزړه نه مینه لرله او اوس
. یی هم لرم

. زه دسختی په تیروولو ډیر تجربه کار شوم

حُکه نو اوس بغیر دازمایښته هیڅوک هم خپل ژوند ته نه
. پریزم

. ته زماپه ازموینه کی بریالی شوی

. مبارک دی شه

. دزدان نه خوشی شوم

ما او سادات واده وکړلو پیسی ډیری وی تراوسه خو ژوند مو
. سم نه وو

. حُکه نو سادات دانتظار سره عمری مخه خه وکړله

اولاړو دسادات سره دهغی کور ته باقی ټول عمر می دسادات
. دپلار په کور کی تیرکړ

. سادات به هره میاشت کی یوځل ضرور دخپل پلار قبر ته تللو

. اوس خو فل حال دپاره شکر زما او دسادات دری بچیان دی

. هغه یو مین شوی وو

. حکه مو ورته پخپله خوڅه واده وکړ

. چی سادات ډیری تجربی لرلی

او هیڅکله یی نور نه غوښتل چی په کړاوونو کی ژوند تیر
کړی .

. مانه اوس هم کله ناکله په حیرانی پښتنی کوی

چی ایا ته خو ریشتیا وایی کنه زه به می مور اوپلار بښلی یم
کنه .

. ما دیو بیگانه جینی سره مینه کړی وه

. ما ډیره لویه غلطی کړی وه

خو دا خبره یی هر وخت زوروی چی دمور اوپلار دپښتنی نه
بغیر له کور څخه راوتی وو

یوڅو ورځی مخکی می تری پښتنه وکړه چی ساداته ته ولی بیا
کور ته نه تلی خو چی پلار دی درته وویل چی ددی جینی سره
واده مکوه نو ورغلی به وای سوال اوزاری به دی ورته کړی
وای .

ویل: حینی وخت حوانان خطاوی کوي او دا زما تر ټولو لویه
. خطا وه

. خو هرکله چی تا ماته دوهمه دوکه راکړه

ما خپل مور او پلار ته ددری کاله زندان نه پس زنگ ووهلو تر
خو کور ته ورشم خو پلار می راته انکار وکړ. او ویی ویل
. که کور ته راغلی فکر وکړه چی زه دی ووژلم:

. زه اوس ماشومانو ته بنونځی کی درس وایم

دخپلی مینی یوه یوه قیصه چی ورته کووم هغوی ورنه ډیر
. خوند اخلی او په پوره شوق یی اوری

. وس می سترگی هم سم کار نکوی لکه چی زړه شوی یم

خو چی سادات او مور او پلار یی وینلم کیدای شی چی خدای
. می هم وینی

زه اوس ژوند دخپلو بچو لپاره کووم تر څو لوی خلک ور حینی
. جوړ شی

. زه پخپل ژوند کی هیڅ خواهش نلرم

خو کاش چی زه دوکه

بازه نه وای

که وس می خدای هم و بینی دهماغه خدای بنده می هم و بینی
او تپول هغه خلک می و بینی چی ماور سره ظلم کری دی.

بیا می هم په قسمت کی خوشحالی نشته.

حکه چی زه به خپل خان په کومو سترگو بښم .

دادنیا خو به دوزخ تیر کړم خو هغه بله دنیا می هم خائنه
. دلرمانو اومارانو نه ډکه کری

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □.

ولی یو څوک دومره ظلم وکړی چی بیا وروستو خپل خان
نشی معاف کولای اوکه معاف کوی یی هم نو خپل زړه یی
ورسره نه مني.

پای

سیدادریس "سادات"

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library